

- 10) uzgadniają projektu dokumentów oraz decyzji, o których mowa w art. 166 ust. 2;
- 11) prowadzą ewidencję, o której mowa w art. 193 oraz w art. 196;
- 12) koordynują realizację inwestycji w regionach wodnych;
- 13) wykonują prawa właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do śródlądowych wód płynących oraz gruntów pokrytych tymi wodami oraz zawierają porozumienia, o których mowa w art. 213;
- 14) zapewniają obsługę administracyjno-biurową komitetów konsultacyjnych, o których mowa w art. 250;
- 15) reprezentują Skarb Państwa w stosunku do mienia, o którym mowa w art. 258;
- 16) wykonują uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego w stosunku do śródlądowych wód płynących stanowiących własność Skarbu Państwa;
- 17) rozporządzają nieruchomościami niebędącymi mieniem, o którym mowa w art. 260;
- 18) sporządzają projekty dokumentacji planistycznych, o których mowa w art. 316 ust. 1 pkt 1-6;
- 19) wykonują kontrolę gospodarowania wodami;
- 20) prowadzą sprawy dotyczące zgód wodnoprawnych, o których mowa w art. 387 ust. 1 pkt 1:
 - a) jeżeli korzystanie z usług wodnych, wykonywanie urządzeń wodnych lub eksploatacja instalacji bądź urządzeń wodnych są związane z przedsięwzięciami lub instalacjami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
 - b) o których mowa w art. 388, jeżeli dotyczą korzystania z wód i wykonywania urządzeń wodnych w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, będących przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
 - c) na wykonanie budowli przeciwpowodziowych;
 - d) na przerzuty wody i wykonanie niezbędnych do tego urządzeń wodnych;
 - e) na wprowadzanie do śródlądowych wód powierzchniowych substancji hamujących rozwój glonów;
 - f) działania związane z rekultywacją wód powierzchniowych lub podziemnych;
 - g) na wydobywanie z wód powierzchniowych kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów;

- h) na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska określone w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1 pochodzących z eksploatacji instalacji związanej z przedsięwzięciami, których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
 - i) wszystkie, o których mowa w art. 388, wymagane dla przedsięwzięcia, jeżeli jest organem właściwym do wydania jednego z tych pozwoleń;
 - j) jeżeli korzystanie z usług wodnych lub wykonywanie urządzeń wodnych odbywa się w całości lub w części na terenach zamkniętych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 21) prowadzą sprawy dotyczące zgód wodnoprawnych, o których mowa w art. 387 ust. 1 pkt 3;
 - 22) realizują i współdziałają w realizacji działań służących prowadzeniu zrównoważonego gospodarowania wodami, w tym osiągnięciu celów o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61, w regionach wodnych;
 - 23) planują zadania związane z utrzymywaniem wód i pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, w tym obwałowań oraz obszaru międzywał;
 - 24) gospodarują nieruchomościami związanymi z gospodarką wodną;
 - 25) planują przedsięwzięcia związane z odbudową ekosystemów zdegradowanych przez eksploatację zasobów wodnych;
 - 26) nadzorują działania, o których mowa w ust. 4 pkt 12 i 13;
 - 27) sporządzają identyfikacje znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych w regionach wodnych;
 - 28) opracowują analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód;
 - 29) sporządzają, prowadzą, weryfikują i na bieżąco aktualizują wykazy obszarów chronionych, o których mowa w art. 316 ust. 4;
 - 30) opiniują projekty wojewódzkich planów gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie ochrony zasobów wodnych;
 - 31) opiniują, w odniesieniu do bezpośrednich zagrożeń szkodą w wodach oraz szkody w wodach, decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 210 i 1101);

- 32) uzgadniają projekty aktów prawa miejscowego wprowadzających czasowe odstępstwa od podejmowania działań doraźnych na obszarach wód morskich dla których, przy zastosowaniu działań określonych w programie ochrony wód morskich, nie zostaną osiągnięte cele środowiskowe dla wód morskich;
- 33) dokonują uzgodnienia, o którym mowa w art. 87 ust. 3;
- 34) gromadzą, przetwarzają, udostępniają i przekazują informacje dla potrzeb planowania przestrzennego i centrów zarządzania kryzysowego;
- 35) planują utrzymywanie śródlądowych dróg wodnych, we współpracy z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej;
- 36) współdziałają z wojewodami w zakresie opracowywania wojewódzkiego planu zarządzania kryzysowego;
- 37) zapewniają bilansowanie ilościowe i jakościowe wód powierzchniowych i podziemnych;
- 38) zapewniają, na potrzeby ludności, przemysłu oraz rolnictwa, wodę w odpowiedniej ilości i jakości.

4. Zarządy zlewni:

- 1) prowadzą sprawy dotyczące decyzji, o których mowa w art. 80, art. 127, art. 131 ust. 3, art. 188 ust. 3 i 5, art. 190 ust. 2, art. 191 ust. 1 i 3, art. 237 ust. 3;
- 2) współuczestniczą w zapewnieniu ochrony ludności i mienia przed powodzią i przeciwdziałaniu skutkom suszy, na poziomie zlewni;
- 3) ustanawiają strefę ochronną, o której mowa w art. 135 ust. 1 pkt 1;
- 4) wymierzają:
 - a) opłaty za usługi wodne, o których mowa w art. 267,
 - b) opłaty za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej na skutek wykonywania robót i obiektów mających wpływ na zmniejszenie tej retencji,
 - c) opłaty podwyższone, o których mowa w art. 271;
- 5) zawierają porozumienia, o których mowa w art. 238;
- 6) ustalają wysokość należności, o których mowa w art. 305 ust. 1;
- 7) prowadzą sprawy dotyczące:
 - a) zgód wodnoprawnych, o których mowa w art. 387 ust. 1 pkt 1, niewymienionych w ust. 3 pkt 20;
 - b) zgód wodnoprawnych, o których mowa w art. 387 ust. 1 pkt 4;

- 8) planują i prowadzą inwestycje z zakresu gospodarki wodnej, w tym pełnią funkcję inwestora albo inwestora zastępczego, w zakresie określonym w ustawie;
- 9) realizują i współdziałają w realizacji działań służących prowadzeniu zrównoważonego gospodarowania wodami, w tym osiągnięciu celów o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61, w zlewniach;
- 10) realizują zadania związane z utrzymywaniem wód i pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, w tym obwałowań oraz obszaru międzywala;
- 11) realizują przedsięwzięcia związane z odbudową ekosystemów zdegradowanych przez eksploatację zasobów wodnych, oraz współdziałają w tym zakresie z właściwymi organami i podmiotami;
- 12) współpracują z podmiotami korzystającymi z wód i wykonującymi urządzenia wodne, w tym z podmiotami planującymi budowę lub modernizację instalacji wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 13) współpracują z podmiotami gospodarczymi prowadzącymi działalność żeglugową w zakresie utrzymania i rozwoju śródlądowych dróg wodnych;
- 14) wykonują działania ochronne zgodnie z ustaleniami planów zadań ochronnych i planów ochrony dla obszarów Natura 2000, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w odniesieniu do wód, do których prawa właścicielskie wykonują Wody Polskie lub podmioty, którym powierzono wykonywanie uprawnień właścicielskich na podstawie ustawy;
- 15) utrzymują śródlądowych dróg wodnych, we współpracy z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej;
- 16) programują, planują i nadzorują wykonywanie urządzeń melioracji wodnych w trybie, o którym mowa w art. 199 ust. 2.

5. Nadzory wodne:

- 1) prowadzą sprawy dotyczące decyzji, o których mowa w art. 190 ust. 2 oraz w art. 232,
- 2) współuczestniczą w zapewnieniu ochrony ludności i mienia przed powodzią i przeciwdziałaniu skutkom suszy, na poziomie zlewni;
- 3) przyjmują zgłoszenia wodnoprawne;
- 4) prowadzą sprawy dotyczące zgłoszeń wodnoprawnych,
- 5) przyjmują wnioski o wydanie zgód wodnoprawnych, oraz innych decyzji przewidzianych w ustawie;

- 6) realizują i współdziałają w realizacji działań służących prowadzeniu zrównoważonego gospodarowania wodami, w tym osiągnięciu celów o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61, w zlewniach;
- 7) utrzymują i eksploatują urządzenia wodne będące własnością Skarbu Państwa;
- 8) zapewniają sygnalizację o zagrożeniach w sytuacji wystąpienia ekstremalnych zjawisk hydrologicznych;
- 9) zapewniają oznakowanie szlaków żeglownych na śródlądowych drogach wodnych;
- 10) zapewniają należyty stan techniczny, obsługi i bezpieczeństwa budowli hydrotechnicznych będących własnością Skarbu Państwa;
- 11) prowadzą ewidencję, o której mowa w art. 280.

6. Wody Polskie mogą wykonywać działalność gospodarczą na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), polegającą na wykonywaniu działań w zakresie gospodarki wodnej, obejmujących w szczególności:

- 1) projektowanie, wykonywanie, utrzymywanie i eksploatacji urządzeń wodnych;
- 2) wytwarzanie energii w elektrowniach wodnych;
- 3) prowadzenie działalności edukacyjnej i turystycznej, związanej z gospodarką wodną;
- 4) świadczenie usług w zakresie towarowego i pasażerskiego transportu wodnego;
- 5) inną działalność związaną z gospodarką wodną.

7. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, Wody Polskie są uprawnione do wykorzystywania danych zgromadzonych w systemie ewidencji producentów oraz ewidencji gospodarstw rolnych, o którym mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2012 r. poz. 86).

8. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udostępnia nieodpłatnie Wodom Polskim dane, o których mowa w ust. 7.

9. Wody Polskie sporządzają programy:

- 1) realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną;
- 2) planowanych inwestycji w gospodarce wodnej.

10. Programy, o których mowa w ust. 9 pkt 2, podlegają uzgodnieniu z właściwymi wojewodami.

11. Programy, o których mowa w ust. 9, dotyczące śródlądowych dróg wodnych, podlegają zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

12. Wody Polskie sporządzają roczne plany w zakresie, o którym mowa w ust. 1-5, i przekazują je do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczą te programy.

13. Wody Polskie sporządzają sprawozdania z działalności za rok poprzedni i przekazują je ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego.

Art. 241. 1. Organem Wód Polskich jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, zwany dalej "Prezesem Wód Polskich".

2. Prezes Wód Polskich kieruje działalnością Wód Polskich i reprezentuje Wody Polskie na zewnątrz.

3. Prezes Wód Polskich kieruje pracą Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

4. Prezes Wód Polskich dokonuje wszelkich czynności prawnych w zakresie praw i obowiązków majątkowych Wód Polskich.

5. Wody Polskie są pracodawcą w stosunku do pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 239 ust. 3.

6. Prezes Wód Polskich wykonuje swoje zadania przy pomocy zastępców Prezesa oraz kierowników jednostek organizacyjnych Wód Polskich.

7. Prezes Wód Polskich może udzielać pełnomocnictwa pracownikom Wód Polskich.

Art. 242. 1. Prezesa Wód Polskich powołuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej odwołuje Prezesa Wód Polskich.

3. Zastępców Prezesa Wód Polskich powołuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej na wniosek Prezesa Wód Polskich.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej odwołuje zastępców Prezesa Wód Polskich, na wniosek Prezesa Wód Polskich.

5. Zastępcę Prezesa Wód Polskich, właściwego w sprawach utrzymania śródlądowych dróg wodnych, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej powołuje i odwołuje na wniosek ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

6. Powołanie, o którym mowa w ust. 1, 3 i 5, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662).

7. Funkcji Prezesa Wód Polskich oraz zastępcy Prezesa Wód Polskich nie można łączyć z zatrudnieniem w administracji rządowej i samorządowej, z członkostwem w radach nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa, z członkostwem w radach nadzorczych spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, a także z mandatem posła, senatora lub radnego jednostki samorządu terytorialnego.

8. Do Prezesa Wód Polskich oraz jego zastępców stosuje się ograniczenia oraz przepisy dotyczące oświadczeń o stanie majątkowym, o których mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. poz. 215, z późn. zm.¹⁶⁾).

Art. 243. 1. Stanowisko Prezesa Wód Polskich może zajmować osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3 letni staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach sektora finansów publicznych;
- 6) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Wód Polskich.

2. Stanowisko zastępcy Prezesa Wód Polskich może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w ust. 1, z tym, że powinna posiadać co najmniej 2 letni staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach związanych z gospodarką wodną lub w jednostkach sektora finansów publicznych.

Art. 244. Pracą regionalnych zarządów gospodarki wodnej, zwanych dalej regionalnymi zarządami kierują dyrektorzy regionalnych zarządów.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 233, poz. 1458, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

Art. 245. 1. Dyrektora regionalnego zarząd oraz zastępcę dyrektora regionalnego zarządu powołuje Prezes Wód Polskich.

2. Dyrektora regionalnego zarządu oraz zastępcę dyrektora regionalnego zarządu odwołuje Prezes Wód Polskich.

3. Powołanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

Art. 246. 1. Stanowisko dyrektora regionalnego zarządu może zajmować osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) posiada co najmniej 3-letni staż pracy, w tym co najmniej roczny staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach związanych z gospodarką wodną lub w jednostkach sektora finansów publicznych;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Wód Polskich.

2. Stanowisko zastępcy dyrektora regionalnego zarządu może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w ust. 1, z tym, że powinna posiadać co najmniej 2 letni staż pracy.

3. Funkcji dyrektora regionalnego zarządu oraz zastępcy dyrektora regionalnego zarządu nie można łączyć z zatrudnieniem w administracji rządowej i samorządowej, z członkostwem w radach nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa, z członkostwem w radach nadzorczych spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, a także z mandatem posła, senatora lub radnego jednostki samorządu terytorialnego.

4. Do dyrektora regionalnego zarządu oraz jego zastępcy stosuje się ograniczenia oraz przepisy dotyczące oświadczeń o stanie majątkowym, o których mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Art. 247. 1. Pracą zarządów zlewni kierują dyrektorzy zarządów zlewni.

2. Dyrektora zarządu zlewni powołuje Prezes Wód Polskich, na wniosek dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

3. Dyrektora zarządu zlewni odwołuje Prezes Wód Polskich, na wniosek dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

4. Powołanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

5. Funkcji dyrektora zarządu zlewni nie można łączyć z zatrudnieniem w administracji rządowej i samorządowej, z członkostwem w radach nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa, z członkostwem w radach nadzorczych spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, a także z mandatem posła, senatora lub radnego jednostki samorządu terytorialnego.

6. Do dyrektora zarządu zlewni stosuje się ograniczenia oraz przepisy dotyczące oświadczeń o stanie majątkowym, o których mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

Art. 248. Stanowisko dyrektora zarządu zlewni może zajmować osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej 3-letni staż pracy, w tym co najmniej roczny staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach związanych z gospodarką wodną lub w jednostkach sektora finansów publicznych;
- 6) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Wód Polskich.

Art. 249. 1. Pracą nadzorów wodnych kierują kierownicy nadzorów wodnych.

2. Kierownika nadzoru wodnego powołuje dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na wniosek dyrektora zarządu zlewni, po zasięgnięciu opinii właściwego starosty.

3. Kierownika nadzoru wodnego odwołuje dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na wniosek dyrektora zarządu zlewni, po zasięgnięciu opinii właściwego starosty.

Art. 250. 1. Prezes Wód Polskich powołuje komitety konsultacyjne jako zespoły opiniodawczo-doradcze, złożone z przedstawicieli wojewodów, marszałków województw, przedstawicieli strony samorządowej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej.

2. Komitety konsultacyjne powołuje się dla jednego lub wielu regionów wodnych.

3. Przedstawiciele, o których mowa w ust. 1, wyznaczają wojewodowie i marszałkowie województw, strona samorządowa Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej, niezwłocznie informując o tym ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz Prezes Wód Polskich.

4. Członkowie komitetów konsultacyjnych wybierają przewodniczących komitetów konsultacyjnych, którzy kierują pracami tych komitetów.

5. Posiedzenia komitetów konsultacyjnych odbywają się nie rzadziej niż raz na trzy miesiące, o ile przewodniczący komitetu konsultacyjnego nie zarządzi inaczej.

6. Do właściwości komitetów konsultacyjnych należy w szczególności:

- 1) opiniowanie projektów programów realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną oraz inwestycji w gospodarce wodnej oraz ich zmian;
- 2) opiniowanie projektów sprawozdań z realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną oraz inwestycji w gospodarce wodnej.

7. Prezes Wód Polskich może wystąpić do przewodniczącego komitetu konsultacyjnego o uwzględnienie w pracach komitetu konsultacyjnego innych spraw wymagających rozstrzygnięcia lub zajęcia stanowiska przez organy, których przedstawiciele są reprezentowani w komitecie.

8. Wydatki związane z udziałem przedstawicieli wojewodów i marszałków województw w posiedzeniach komitetów konsultacyjnych pokrywają odpowiednio wojewodowie i marszałkowie województw.

9. Obsługę administracyjno-biurową komitetów konsultacyjnych zapewniają Wody Polskie, które ponoszą wydatki z tego tytułu.

10. Kierownik nadzoru wodnego przedstawia właściwej radzie powiatu (miasta) roczne sprawozdanie z działań podejmowanych na terenie powiatu.

11. Roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 10, kierownik nadzoru wodnego przedstawia do końca drugiego kwartału roku następującego po roku, którego dotyczy to sprawozdanie.

12. Rada powiatu (miasta), na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 10, może określić, w drodze uchwały, istotne dla wspólnoty samorządowej problemy gospodarowania wodami.

Art. 251. 1. Pracownicy Wód Polskich zatrudnieni na stanowiskach określonych na podstawie ust. 6, są obowiązani do noszenia munduru gospodarki wodnej w trakcie wykonywania obowiązków służbowych.

2. Pracownicy Wód Polskich zatrudnieni na stanowiskach innych niż określone na podstawie ust. 6, są uprawnieni do noszenia munduru gospodarki wodnej

3. Koszty munduru dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach określonych na podstawie ust. 6, ponosi pracodawca.

4. Uprawnienie do noszenia munduru gospodarki wodnej przysługuje również:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej;
- 2) pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej zajmujących się nadzorem nad gospodarką wodną.

5. Pracownicy Wód Polskich zatrudnieni na stanowiskach innych niż określone na podstawie ust. 6 oraz osoby, o których mowa w ust. 4, ponoszą koszty munduru gospodarki wodnej.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz stanowisk służbowych w Wodach Polskich na których pracownicy są obowiązani do noszenia munduru, elementy składowe i wzory munduru gospodarki wodnej oraz czas ich używania, uwzględniając rodzaj stanowisk służbowych, a także potrzebę odróżnienia tego munduru od umundurowania wykorzystywanego przez inne służby.

Rozdział 3

Gospodarka finansowa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie

Art. 252. 1. Wody Polskie prowadzą samodzielną gospodarkę finansową pokrywając z posiadanych środków i uzyskiwanych przychodów koszty finansowania zadań określonych w ustawie oraz koszty działalności.

2. Podstawą gospodarki finansowej Wód Polskich jest roczny plan finansowy.

3. W rocznym planie finansowym, o którym mowa w ust. 2, wyodrębnia się w szczególności:

- 1) wpływy z opłat za usługi wodne;
- 2) dotacje z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) przychody z prowadzonej działalności;

- 4) koszty, w tym:
 - a) wynagrodzenia i składki od nich naliczane,
 - b) płatności odsetkowe wynikające z zaciągniętych zobowiązań,
 - c) zakup towarów i usług;
- 5) środki na wydatki majątkowe;
- 6) środki przekazane innym podmiotom;
- 7) stan należności i zobowiązań na początek i koniec roku;
- 8) stan środków pieniężnych na początek i koniec roku.

4. Wody Polskie sporządzają plan finansowy, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

5. W rocznym planie finansowym Wód Polskich mogą być dokonywane zmiany przychodów i kosztów po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, wydanej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw budżetu.

6. Zmiany dokonywane między poszczególnymi pozycjami kosztów ujętymi w rocznym planie finansowym Wód Polskich, bez zmiany ich łącznej wartości, nie wymagają uzyskania zgody, o której mowa w ust. 5.

7. Wody Polskie przekazują decyzje zmieniające roczny plan finansowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz ministrowi właściwemu do spraw budżetu.

8. Wody Polskie, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz ministra właściwego do spraw budżetu, mogą zaciągać kredyty i pożyczki do ujętych w planie finansowym 60% kwot przychodów lub 60% kosztów na realizację zadań tego podmiotu.

9. W Wodach Polskich tworzy się fundusz podstawowy i fundusz rezerwowy.

10. Fundusz podstawowy stanowi wartość mienia, o którym mowa w art. 258.

11. Fundusz rezerwowy zwiększa się o zysk netto za rok obrotowy.

12. Fundusz rezerwowy zmniejsza się o stratę netto za rok obrotowy.

Art. 253. 1. Wody Polskie są obowiązane do prowadzenia ewidencji księgowej w sposób umożliwiający wyodrębnienie kosztów i przychodów w zakresie dotyczącym działalności gospodarczej oraz pozostałej działalności.

2. Roczne sprawozdanie finansowe Wód Polskich podlega badaniu przez biegłego rewidenta.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza roczne sprawozdanie finansowe Wód Polskich.

Art. 254. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia gospodarki finansowej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, kierując się potrzebą zapewnienia sposobu przeznaczania środków publicznych na realizację zadań Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz przestrzegania ładu finansów publicznych.

Art. 255. 1. Przychodami Wód Polskich są:

- 1) wpływy z tytułu usług wodnych;
- 2) wpływy z tytułu korzystania ze śródlądowych dróg wodnych oraz urządzeń wodnych stanowiących własność Skarbu Państwa, usytuowanych na śródlądowych wodach powierzchniowych;
- 3) wpływy z opłat rocznych z tytułu oddania w użytkowanie gruntów pokrytych wodami, wobec których prawa właścicielskie Skarbu Państwa wykonują Wody Polskie;
- 4) wpływy z opłat z tytułu umów dotyczących wykonywania rybactwa śródlądowego na publicznych śródlądowych wodach płynących stanowiących własność Skarbu Państwa;
- 5) środki wnoszone przez jednostki organizacyjne, przedsiębiorców oraz osoby fizyczne z tytułu usług wykonywanych odpłatnie;
- 6) wpływy z tytułu najmu i dzierżawy oraz z innych umów o podobnym charakterze, obejmujących składniki majątkowe Skarbu Państwa powierzone oraz inne przychody z tytułu gospodarowania mieniem Skarbu Państwa związanym z gospodarką wodną;
- 7) wpływy z tytułu partycypacji w kosztach utrzymywania wód lub urządzeń wodnych;
- 8) dobrowolne wpłaty, zapisy, darowizny, w tym darowizny materialne, i środki pochodzące z fundacji oraz wpływy z przedsięwzięć organizowanych na rzecz gospodarki wodnej;
- 9) inne niewymienione przychody pochodzące z działalności Wód Polskich.

2. Przychodami Wód Polskich są wpływy z tytułu wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 240 ust. 6.

Art. 256. 1. Przychodami Wód Polskich mogą być środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, środki pochodzące ze źródeł zagranicznych, niepodlegające zwrotowi, inne niż środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, środki z kredytów i pożyczek.

2. Wody Polskie mogą otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3. Przychody i dotacje z budżetu państwa, o których mowa w ust. 2, nie mogą być wykorzystywane na potrzeby wykonywania przez Wody Polskie działalności gospodarczej.

Art. 257. 1. Finansowanie działalności służb państwowych, o których mowa w art. 365-367, odbywa się na podstawie umów zawieranych z Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowym Instytutem Badawczym oraz Państwowym Instytutem Geologicznym - Państwowym Instytutem Badawczym.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają:

- 1) szczegółowy opis zadania, w tym cel, na jaki środki zostały przekazane, i termin jego wykonania;
- 2) wysokość przekazanych środków;
- 3) termin wykorzystania środków, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego;
- 4) termin i sposób rozliczenia przekazanych środków;
- 5) termin zwrotu niewykorzystanej części środków, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania;
- 6) tryb kontroli wykonania zadania; w umowie można postanowić, że kontrola będzie prowadzona na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

3. Pokrywanie kosztów ponoszonych przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny w związku z przekazywaniem nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacji zbieranych i przetwarzanych przez służby państwowe, o których mowa w art. 365 i art. 367, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego odbywa się na podstawie umów zawieranych z Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowym Instytutem Badawczym oraz Państwowym Instytutem Geologicznym - Państwowym Instytutem Badawczym:

4. Umowy, o których mowa w ust. 3, określają:

- 1) wysokość kosztów poniesionych w związku z przekazywaniem nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacji zbieranych i przetwarzanych przez służby państwowe, o których mowa w art. 365 i art. 367, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego;
- 2) wysokość przekazanych środków;

3) termin i sposób rozliczenia przekazanych środków.

5. Umowy, o którym mowa w ust. 3, zawiera się w roku następującym po roku, w którym miało miejsce przekazywanie nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacji zbieranych i przetwarzanych przez służby państwowe, o których mowa w art. 365 i art. 367, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego

Rozdział 4

Gospodarowanie mieniem Skarbu Państwa

Art. 258. 1. Wody Polskie reprezentują Skarb Państwa oraz wykonują uprawnienia właścicielskie w stosunku do wód, o których mowa w art. 212 pkt 1, oraz do gruntów pokrytych tymi wodami.

2. Wody Polskie reprezentują Skarb Państwa w stosunku do stanowiących własność Skarbu Państwa nieruchomości gruntowych położonych w międzywałach, nieruchomości pod wałami przeciwpowodziowymi oraz wałów przeciwpowodziowych przyległych do śródlądowych wód płynących, o których mowa w art. 212 pkt 1, a także w stosunku do położonych na tych nieruchomościach budynków oraz innych urządzeń, w tym urządzeń wodnych.

3. Wody Polskie reprezentują Skarb Państwa oraz wykonują uprawnienia właścicielskie w stosunku do innych niż określone w ust. 2:

- 1) nieruchomościami gruntowymi związanymi z gospodarką wodną, w tym nieruchomościami położonymi w międzywałach, wraz z położonymi na tych nieruchomościach budynkami, budowlami oraz innymi urządzeniami i lokalami;
- 2) nieruchomościami służącymi do realizacji zadań określonych w ustawie, innymi niż wymienione w pkt 1;
- 3) urządzeniami wodnymi posadowionymi na gruntach, o których mowa w art. 212 pkt 1.

4. Reprezentację Skarbu Państwa, o której mowa w ust. 1-3, potwierdza w drodze decyzji, na wniosek Wód Polskich, właściwy wojewoda.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

6. Wykonywanie uprawnień właścicielskich, o którym mowa w ust. 1-3, nie narusza praw osób trzecich.

7. Na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 4, dokonuje się wpisu w księdze wieczystej oraz w ewidencji gruntów i budynków.

8. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, jest minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

Art. 259. 1. Urzędom morskim przysługuje trwały zarząd do gruntów pokrytych wodami, o których mowa w art. 212 pkt 2.

2. Przejście oraz wygaśnięcie trwałego zarządu, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej, wydanej na wniosek dyrektora urzędu morskiego.

3. Ostateczna decyzja o której mowa w ust. 2, stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej i w ewidencji gruntów i budynków.

4. Wpis w księdze wieczystej oraz założenie księgi wieczystej są wolne od opłat.

5. Od urzędów morskich nie pobiera się opłaty z tytułu trwałego zarządu.

6. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

Art. 260. 1. Grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi oraz morskimi wodami wewnętrznymi i wodami morza terytorialnego, stanowiące własność Skarbu Państwa, niezbędne do prowadzenia przedsięwzięć związanych z:

- 1) energetyką wodną,
- 2) transportem wodnym,
- 3) wydobywaniem kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów lub wycinaniem roślin z wody,
- 4) infrastrukturą transportową,
- 5) infrastrukturą przemysłową, komunalną lub rolną,
- 6) uprawianiem rekreacji, turystyki, sportów wodnych oraz amatorskiego połowu ryb;
- 7) działalnością usługową,
- 8) infrastrukturą telekomunikacyjną,
- 9) korzystaniem z gruntów pokrytych wodami w sposób innych niż określone w pkt 1-8

– oddaje się w użytkowanie za opłatą roczną.

2. Umowa użytkowania wymaga formy pisemnej, a do jej zawarcia są upoważnione odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 212 ust. 1.

3. Jeżeli wysokość opłaty rocznej, o której mowa w ust. 1, będzie wyższa niż 5.000 zł, umowę sporządza się w formie aktu notarialnego.

4. Wysokość opłaty rocznej za oddanie w użytkowanie gruntów, o których mowa w ust. 1, ustala się proporcjonalnie do okresu prowadzenia działalności określonego w pozwoleniu wodnoprawnym, jeżeli jest on krótszy niż jeden rok lub dotyczy realizacji przedsięwzięć wymienionych w ust. 1 pkt 3. Maksymalna opłata roczna za 1 m² gruntu nie może być wyższa niż 10-krotność obowiązującej w danym roku górnej granicy stawki podatku od nieruchomości, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.).

5. Zwalnia się z opłaty rocznej, o której mowa w ust. 1, grunty pokryte wodami oddawane w użytkowanie:

- 1) jednostkom organizacyjnym zarządzającym wodami w imieniu Skarbu Państwa;
- 2) jednostkom samorządu terytorialnego dla potrzeb, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

6. Warunkiem oddania w użytkowanie gruntów, o których mowa w ust. 1, jest posiadanie przez użytkownika zgody wodnoprawnej, jeżeli jest ona wymagane przepisami ustawy.

7. Umowa użytkowania może zostać w każdym czasie rozwiązana przez każdą ze stron w przypadku cofnięcia lub wygaśnięcia zgody wodnoprawnej albo jej ograniczenia, o ile ograniczenie to dotyczyło przedmiotu użytkowania.

8. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1-7 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny dotyczące użytkowania.

9. Opłaty roczne, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Wód Polskich.

10. Jeżeli zwolnienie, o którym mowa w ust. 5, stanowi pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy, określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Art. 261. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat rocznych za oddanie w użytkowanie gruntów pokrytych wodami, uwzględniając rodzaj działalności, na potrzeby której następuje oddanie w użytkowanie.

Art. 262. 1. Ryby oraz inne organizmy żyjące w wodzie stanowią jej pożytki, do pobierania których jest uprawniony właściciel wody.

2. Do pobierania pożytków, o których mowa w ust. 1, z wód w urządzeniu wodnym przeznaczonym do chowu lub hodowli ryb i usytuowanym na śródlądowych wodach płynących jest uprawniony jego właściciel.

3. Uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego w stosunku do śródlądowych wód płynących stanowiących własność Skarbu Państwa wykonują Wody Polskie.

4. Zasady i warunki rybackiego korzystania z publicznych śródlądowych wód płynących są określone w przepisach ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

5. Minister właściwy do spraw rybołówstwa sprawuje nadzór nad realizacją przez Wody Polskie zadań obejmujących rybackie korzystanie ze śródlądowych wód płynących będących własnością Skarbu Państwa.

6. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 5, w szczególności może:

- 1) zarządzić przeprowadzenie kontroli;
- 2) żądać przedstawienia informacji oraz dokumentów;
- 3) wydawać wiążące wytyczne i polecenia w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

7. Kontrolę, o której mowa w ust. 6 pkt 1, prowadzi się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

Art. 263. 1. Wody Polskie mogą rozporządzać nieruchomościami niebędącymi mieniem, o którym mowa w art. 260, przez ustanawianie ograniczonych praw rzeczowych, oddawanie w najem, dzierżawę lub użyczenie, a wpływy z tego tytułu stanowią jego przychód.

2. Do czynności prawnych dokonywanych przez Wody Polskie stosuje się przepisy art. 5a-5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1224).

3. Jeżeli wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia jest mniejsza niż kwota, o której mowa w art. 5a ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 2, rozporządzenie nieruchomością wymaga zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, z wyłączeniem umów zawieranych na czas oznaczony, krótszy niż 3 lata, przy czym zgoda jest wymagana, jeżeli

umowa jest zawierana na czas nieoznaczony lub po umowie zawartej na czas oznaczony strony zawierają kolejne umowy, których przedmiotem jest ta sama nieruchomość.

4. Z wnioskiem o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 3, występują Wody Polskie.

5. Wniosek o wyrażenie zgody, o którym mowa w ust. 4, określa:

- 1) przedmiot rozporządzenia, z wyszczególnieniem danych ewidencyjnych identyfikujących nieruchomość;
- 2) sposób rozporządzenia nieruchomością;
- 3) uzasadnienie gospodarcze czynności prawnej;
- 4) wpływ czynności prawnej na wykonywanie zadań statutowych Wód Polskich;
- 5) wartość nieruchomości oszacowaną przez rzeczoznawcę majątkowego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wydaje zgodę, o której mowa w ust. 3, biorąc pod uwagę wpływ rozporządzenia nieruchomością na wykonywanie zadań statutowych Wód Polskich, konieczność osiągnięcia dobrego stanu wód, oraz konieczność osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61.

7. Czynność prawna dokonana z naruszeniem przepisów ust. 2 albo 3 jest nieważna.

Art. 264. 1. Rozporządzenia, o którym mowa w art. 263 dokonuje się w drodze przetargu, który przeprowadzają Wody Polskie.

2. Przetarg, o którym mowa ust. 1, przeprowadza się w formie:

- 1) przetargu ustnego nieograniczonego;
- 2) przetargu pisemnego nieograniczonego.

3. Przetarg ustny ma na celu uzyskanie najwyższej ceny.

4. Przetarg pisemny ma na celu wybór najkorzystniejszej oferty.

5. O zastosowanej formie przetargu decydują Wody Polskie.

6. Przetarg przeprowadza komisja przetargowa powoływana przez Wody Polskie.

7. Rozporządzenia nieruchomościami niebędącymi mieniem, o którym mowa w art. 260, dokonuje się w drodze bezprzetargowej, jeżeli:

- 1) następuje na rzecz podmiotu władającego istniejącą infrastrukturą wybudowaną na nieruchomości zgodnie z przepisami prawa budowlanego;
- 2) następuje na rzecz organów administracji rządowej albo jednostek samorządu terytorialnego realizujących zadania wynikające z ustawy lub odrębnych przepisów;
- 3) zawierana jest umowa użyczenia;
- 4) zawierana jest umowa najmu lokalu mieszkalnego z pracownikiem Wód Polskich;

- 5) zawierana jest umowa dzierżawy nieruchomości gruntowej o powierzchni nieprzekraczającej 0,1 ha dla zaspokojenia potrzeb bytowych pracownika Wód Polskich i jego rodziny;
- 6) zawierana jest umowa służebności drogi koniecznej lub służebności przesyłu;
- 7) zawierana jest umowa dotycząca realizacji inwestycji celu publicznego;
- 8) zawierana jest umowa zamiany;
- 9) dotyczy korzystania z wału przeciwpowodziowego w zakresie, o którym mowa w art. 176.

8. Ogłoszenie o przetargu podaje się do publicznej wiadomości przez wywieszenie w siedzibie właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Wód Polskich oraz zamieszcza się na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Wód Polskich, a ponadto informację o ogłoszeniu przetargu podaje się do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

9. W ogłoszeniu o przetargu podaje się czas, miejsce i warunki przetargu, a w razie ogłoszenia kolejnego przetargu albo rokowań również terminy przeprowadzenia poprzednich przetargów.

10. Ogłoszenie o przetargu zawiera ponadto odpowiednio:

- 1) oznaczenie nieruchomości według księgi wieczystej oraz ewidencji gruntów i budynków;
- 2) powierzchnię nieruchomości;
- 3) przeznaczenie nieruchomości i sposób jej zagospodarowania;
- 4) termin zagospodarowania nieruchomości;
- 5) wartość nieruchomości określoną przez rzeczoznawcę majątkowego;
- 6) cenę nieruchomości w wysokości nie niższej niż wartość nieruchomości, o której mowa w pkt 5;
- 7) wysokość opłat z tytułu najmu albo dzierżawy lub ustanowienia ograniczonego prawa rzeczowego;
- 8) terminy wnoszenia opłat;
- 9) zasady aktualizacji opłat;
- 10) informacje o przeznaczeniu do sprzedaży, oddaniu w najem albo dzierżawę;
- 11) wysokość wadium.

11. Jeżeli drugi przetarg zakończył się wynikiem negatywnym, Wody Polskie mogą zawrzeć umowę w drodze rokowań albo organizować kolejne przetargi.

12. Przetarg uważa się za zakończony wynikiem negatywnym, jeżeli nikt nie przystąpił do przetargu ustnego lub żaden z uczestników nie zaoferował postąpienia ponad cenę wywoławczą albo jeżeli w przetargu pisemnym nie wpłynęła ani jedna oferta lub żaden z uczestników nie zaoferował ceny wyższej od wywoławczej, a także jeżeli komisja przetargowa stwierdziła, że żadna oferta nie spełnia warunków przetargu.

13. Uczestnik przetargu może w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku przetargu ustnego lub doręczenia zawiadomienia o wyniku przetargu pisemnego zaskarżyć czynności związane z przeprowadzeniem przetargu do ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

14. Wody Polskie są obowiązane zawiadomić osobę, której ofertę wybrano w przetargu o miejscu i terminie zawarcia umowy dotyczącej rozporządzenia nieruchomością, najpóźniej w ciągu 21 dni od dnia rozstrzygnięcia przetargu. Wyznaczony termin nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

15. Jeżeli osoba, której ofertę wybrano w przetargu nie przystąpi bez usprawiedliwienia do zawarcia umowy w miejscu i terminie podanych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 4, Wody Polskie mogą odstąpić od zawarcia umowy, a wpłacone wadium nie podlega zwrotowi. W zawiadomieniu zamieszcza się informację o tym uprawnieniu.

Art. 265. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia tryb postępowania przy przeprowadzaniu przetargu ustnego nieograniczonego i przetargu pisemnego nieograniczonego, o których mowa w art. 264, w tym:

- 1) tryb powoływania, skład i sposób działania komisji przetargowej,
- 2) sposób ustalania wysokości wadium oraz terminy i formy jego wnoszenia,
- 3) sposób sporządzania protokołu z przeprowadzonego przetargu oraz zakres informacji w nim zawartych,
- 4) tryb postępowania w przypadku zaskarżenia czynności związanych z przeprowadzeniem przetargu,
- 5) tryb postępowania przy przeprowadzaniu rokowań

– uwzględniając konieczność zapewnienia jawności i jednolitości tych postępowań, równego dostępu do udziału w przetargu oraz uzyskania najkorzystniejszego wyniku przetargu.

Rozdział 5

Instrumenty ekonomiczne w gospodarowaniu wodami

Art. 266. Instrumenty ekonomiczne służące gospodarowaniu wodami stanowią:

- 1) opłaty za usługi wodne;
- 2) opłaty podwyższone;
- 3) należności za korzystanie ze śródlądowych dróg wodnych oraz urządzeń wodnych stanowiących własność Skarbu Państwa, usytuowanych na śródlądowych wodach powierzchniowych;
- 4) opłata, o której mowa w art. 190 ust. 2;
- 5) opłata roczna, o której mowa w art. 260 ust. 1;
- 6) wpływy z tytułu rozporządzania nieruchomościami, o którym mowa w art. 263 ust. 1;
- 7) opłata roczna, o której mowa w art. 6d ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym;
- 8) wpływy ze sprzedaży zezwoleń, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, w przypadkach, w których Wody Polskie prowadzą racjonalną gospodarkę rybacką;
- 9) wpływy z umów dotyczących wykonywania rybactwa śródlądowego o których mowa w art. 519 pkt 7;

Art. 267. Opłaty za usługi wodne uiszcza się za:

- 1) pobór wód podziemnych lub powierzchniowych;
- 2) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi;
- 3) odprowadzania do wód lub do ziemi:
 - a) wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej,
 - b) wód pochodzących z odwodnienia gruntów na terenach miast, przemysłowych, obiektów lub wykopów budowlanych.
- 4) pobór wód podziemnych i powierzchniowych na potrzeby chowu i hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych;
- 5) wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków z chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych.

Art. 268. 1. Opłatę za usługi wodne uiszcza się także za:

- 1) zmniejszenie naturalnej retencji terenowej na skutek wykonywania robót i obiektów mających wpływ na zmniejszenie tej retencji;

2) wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu.

2. Opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie ponosi się za jezdnie dróg publicznych oraz drogi kolejowe, z których wody opadowe lub roztopowe wody nie są odprowadzane do wód lub do ziemi przy pomocy urządzeń wodnych.

3. Opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie ponoszą kościoły i inne związki wyznaniowe

Art. 269. 1. Opłata za usługi wodne za pobór wód składa się z opłaty stałej oraz opłaty zmiennej uzależnionej od ilości wody pobranej zgodnie z warunkami określonymi w zgodzie wodnoprawnej.

2. Opłaty stałej nie ponosi się za pobór wód do celów rolniczych lub leśnych na potrzeby nawadniania gruntów i upraw w zakresie niebędącym zwykłym korzystaniem z wód oraz na potrzeby chowu i hodowli ryb.

3. Opłatę za pobór wód do celów elektrowni wodnych ponosi się wyłącznie za ilość energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej z wykorzystaniem wody pobranej zwrotnie oraz za pobór wody technologicznej nieprzeznaczonej wprost do produkcji energii elektrycznej.

4. Wysokość opłaty za usługi wodne, o której mowa w ust. 1, zależy odpowiednio od ilości pobranej wody oraz od tego, czy pobrano wodę powierzchniową czy podziemną, przeznaczenia wody, jej średniego niskiego przepływu z wielolecia (SNQ) oraz udokumentowanych zasobów wód podziemnych.

5. Wysokość opłaty za usługi wodne z tytułu zmniejszenia naturalnej retencji terenowej, o której mowa w art. 268, zależy odpowiednio od wielkości powierzchni uszczelnionej, zastosowania kompensacji retencyjnej.

6. Opłata za usługi wodne za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi składa się z opłaty stałej oraz opłaty zmiennej zależnej od ilości i jakości ścieków wprowadzanych w ramach zgody wodnoprawnej.

7. Wysokość opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi zależy od rodzaju substancji zawartych w ściekach i ich ilości, rodzaju ścieków, a w przypadku wód z systemów chłodzenia elektrowni lub elektrociepłowni - od temperatury tych wód.

8. Przez substancje zawarte w ściekach rozumie się także substancje wyrażone jako wskaźniki pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT₅) i chemicznego zapotrzebowanie na tlen (ChZT_{Cr}).

9. Wysokość opłat podwyższonych za usługi wodne zależy odpowiednio od ilości, stanu i składu ścieków, procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu - stosownie do warunków określonych w zgodzie wodnoprawnej.

10. Przez skład ścieków rozumie się stężenie zawartych w nich substancji.

11. Przez stan ścieków rozumie się temperaturę, odczyn, poziom substancji promieniotwórczych i stopień rozcieńczenia ścieków eliminujący toksyczne oddziaływanie ścieków na ryby.

12. Opłata za usługi wodne za odprowadzanie wód do wód lub do ziemi składa się z opłaty stałej oraz opłaty zmiennej zależnej od o gęstości zaludnienia oraz istnienia urządzeń do retencjonowania wody z terenów uszczelnionych.

Art. 270. Do ponoszenia opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych są obowiązane podmioty korzystające z usług wodnych.

Art. 271. Podmiot korzystający z usług wodnych ponosi opłatę podwyższoną w razie:

- 1) korzystania z usług wodnych bez uzyskania wymaganej zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego;
- 2) korzystania z usług wodnych z przekroczeniem lub naruszeniem warunków określonych w zgodzie wodnej albo w pozwoleniu zintegrowanym, w szczególności celu lub zakresy tego korzystania.

Art. 272. 1. Opłaty za usługi wodne oraz opłaty podwyższone podmiot korzystający z tych usług wnosi na rachunek bankowy Wód Polskich.

2. Wpływy z tytułu opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych stanowią przychody Wód Polskich, z wyjątkiem wpływów:

- 1) z opłat za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, o których mowa w art. 267 pkt 2,
 - 2) opłat podwyższonych, o których mowa w art. 284 i art. 290
- stanowiących w 10% przychód Wód Polskich, zaś w 90% przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 273. 1. Do ponoszenia opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Wodom Polskim oraz organom inspekcji ochrony środowiska.

2. Do ponoszenia opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa dotyczących ustalania opłaty prolongacyjnej.

3. Do ponoszenia opłat podwyższonych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa dotyczących terminu płatności należności, odroczenia tego terminu, oraz umarzania zaległych zobowiązań i odsetek za zwłokę.

4. W razie odroczenia terminu płatności opłat podwyższonych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa w zakresie zawieszenia biegu terminu przedawnienia.

5. Do ponoszenia opłat podwyższonych za korzystanie z usług wodnych z przekroczeniem lub naruszeniem warunków określonych w pozwoleniu wodnoprawnym na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi lub pobór wód, nie stosuje się art. 68 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Art. 274. 1. Wysokość opłaty stałej za:

- 1) pobór wód podziemnych
- 2) pobór wód powierzchniowych,
- 3) odprowadzanie wód do ziemi,
- 4) odprowadzanie wód do wód,
- 5) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi

- ustala się w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym.

2. Wysokość opłaty stałej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu wyrażonego w dniach i maksymalnej ilości wody podziemnej wyrażonej w m^3/s , która może być pobrana na podstawie pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego, z uwzględnieniem stosunku ilości wody podziemnej, która może być pobrana na podstawie tych pozwoleń do dostępnych zasobów wód podziemnych.

3. Wysokość opłaty stałej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu wyrażonego w dniach i maksymalnej ilości wody powierzchniowej wyrażonej w m^3/s , która może być pobrana na podstawie pozwolenia

wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego, z uwzględnieniem stosunku ilości wody podziemnej, która może być pobrana na podstawie tych pozwoleń do średniego niskiego przepływu z wielolecia (SNQ).

4. Wysokość opłaty stałej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu wyrażonego w dniach i określonej w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalnej ilość wód, wyrażonej w m^3/s , odprowadzanych do ziemi.

5. Wysokość opłaty stałej, o której mowa w ust. 1 pkt 4, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu wyrażonego w dniach i określonej w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalnej ilość wód, wyrażonej w m^3/s , odprowadzanych do wód.

6. Wysokość opłaty stałej, o której mowa w ust. 1 pkt 5, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu wyrażonego w dniach i określonej w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalnej ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, wyrażonej w m^3/s .

7. Opłatę stałą, w wysokości określonej w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym, wnosi się bez wezwania na rachunek Wód Polskich w 4 ratach kwartalnych nie później niż do końca miesiąca następującego po upływie każdego kwartału.

8. Jeżeli rata opłaty stałej nie została wniesiona w sposób określony w ust. 7, opłata stałą podlega ściągnięciu trybie określonym w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 275. 1. Wysokość opłaty zmiennej za pobór wód podziemnych lub wód powierzchniowych ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty i ilości pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej, wyrażonej w m^3 .

2. Wysokość opłaty zmiennej za pobór wód podziemnych lub powierzchniowych do celów realizacji zadań własnych gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę ludności, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty i ilości pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej, wyrażonej w m^3/s .

2. Wysokość opłaty za pobór wód do celów elektrowni wodnych ustala się jako sumę iloczynów jednostkowej stawki opłaty i ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej, wyrażonej w MWh oraz stawki opłaty i ilości wody podziemnej lub powierzchniowej pobranej zwrotnie na potrzeby technologiczne, wyrażonej w m^3 , nieprzeznaczonej wprost do produkcji energii elektrycznej.

3. Wysokość opłaty zmiennej za odprowadzanie do wód lub do ziemi wód opadowych lub roztopowych ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej dla obszarów o gęstości zaludnienia powyżej 1000 mieszkańców/km², ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, ilości odprowadzonych wód wyrażonej w m³, wyrażonej i czasu wyrażonego w latach, z uwzględnieniem istnienia urządzeń do retencjonowania wody z terenów uszczelnionych oraz ich pojemności.

4. Wysokość opłaty zmiennej za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty i wyrażonej w kg ilości substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi, w tym substancji wyrażonych jako wskaźnik:

- 1) pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT₅);
- 2) chemicznego zapotrzebowania tlenu oznaczanego metodą dwuchromianową (ChZT_{Cr});
- 3) zawiesiny ogólnej;
- 4) sumy chlorków i siarczanów (Cl+SO₄).

5. Wysokość opłaty zmiennej za wprowadzanie do wód lub do ziemi wód pochodzących z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty i ilości wprowadzanych do wód lub do ziemi wód pochodzących z obiegów chłodzących, wyrażonej w dm³, z uwzględnieniem ich temperatury.

6. Wysokość opłaty za wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu, ustala się jako:

- 1) iloczyn jednostkowej stawki opłaty i ilości wydobytego kamienia wyrażonej w Mg;
- 2) iloczyn jednostkowej stawki opłaty i ilości wydobytego żwiru lub piasku wyrażonej w Mg;
- 3) iloczyn jednostkowej stawki opłaty i ilości wydobytych innych materiałów wyrażonej w Mg;
- 4) iloczyn jednostkowej stawki opłaty i ilości wyciętej trzciny lub wikliny, wyrażonej w m³.

7. Ustalając wysokość opłat, o których mowa w ust. 1-6, uwzględnia się okres rozliczeniowy wynoszący kwartał.

8. Ustalenie ilości pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej, lub ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi odbywa się na podstawie odczytu wskazań urządzeń pomiarowych.

9. Podmiot korzystający z usług wodnych jest obowiązany zapewnić odrębny pomiar ilości pobieranej wody podziemnej oraz pobieranej wody powierzchniowej.

10. Jeżeli podmiot korzystający z usług wodnych pobiera wodę podziemną lub powierzchniową do różnych celów lub potrzeb, jest obowiązany zapewnić odrębny pomiar ilości wody pobieranej dla tych celów lub potrzeb.

11. Odczytu wskazań urządzeń pomiarowych dokonuje pracownik Wód Polskich.

12. Podmiot korzystający z usług wodnych jest obowiązany zapewnić dostęp do nieruchomości w zakresie niezbędnym do dokonania odczytu ilości pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej lub ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi.

13. Odczytu pomiaru ilości pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej, lub ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, można dokonać także przy pomocy urządzenia pomiarowego zapewniającego możliwość zdalnego odczytu pomiaru przez Wody Polskie.

14. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1-6 określają Wody Polskie oraz przekazują podmiotom korzystającym z usług wodnych w formie informacji.

15. Podmiot korzystający z usług wodnych jest obowiązany wnieść opłatę na rachunek Wód Polskich w terminie 14 dni od dnia, w którym doręczono mu informację, o której mowa w ust. 14.

16. Jeżeli podmiot korzystający z usług wodnych zaniechał wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 15, Wody Polskie wymierzają wysokość opłaty w drodze decyzji.

Art. 276. 1. Podmiot korzystający z usług wodnych, któremu przekazano informację, o której mowa w art. 275 ust. 14, może złożyć reklamację, jeżeli nie zgadza się z wysokością opłaty.

2. Reklamację składa się do Wód Polskich, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 275 ust. 14.

3. Złożenie reklamacji nie wstrzymuje wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 275 ust. 15.

4. Wody Polskie są obowiązane rozpatrzyć reklamację, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

5. W razie uznania reklamacji, Wody Polskie przekazują podmiotowi korzystającemu z usług wodnych nową informację o wysokości opłaty za usługi wodnej. Przepis art. 275 ust. 15 stosuje się odpowiednio.

6. W razie nieuznania reklamacji, Wody Polskie ustalają wysokość opłaty za usługi wodne w drodze decyzji.

7. Od decyzji, o której mowa w ust. 6, podmiotowi korzystającemu z usług wodnych skarga do sądu administracyjnego.

8. Reklamacja przysługuje raz w okresie rozliczeniowym.

Art. 277. 1. Wysokość opłaty podwyższonej, której mowa w art. 271 ust. 1:

- 1) w przypadku dokonywania poboru wody podziemnej lub powierzchniowej bez wymaganej zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego, ustala się w wysokości 500% opłaty za pobór wody podziemnej lub powierzchniowej;
- 2) w wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi bez wymaganej zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, ustala się

w wysokości 500% opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

2. Opłatę podwyższoną ponosi się niezależnie od opłaty za usługi wodne.

3. Ustalając wysokość opłaty podwyższonej, uwzględnia się okres rozliczeniowy wynoszący kwartał.

4. Ustalenia ilości pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej, lub ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, bez wymaganej zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego dokonują Wody Polskie na podstawie badań lub pomiarów lub innych czynności kontrolnych, wykonywanych w ramach kontroli gospodarowania wodami.

5. Wysokość opłaty podwyższonej określają Wody Polskie oraz przekazują podmiotom korzystającym z usług wodnych w formie informacji.

6. Podmiot korzystający z usług wodnych jest obowiązany wnieść opłatę podwyższoną na rachunek Wód Polskich w terminie 14 dni od dnia, w którym doręczono mu informację, o której mowa w ust. 5.

7. Jeżeli podmiot korzystający z usług wodnych zaniechał wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 6, Wody Polskie wymierzają wysokość opłaty podwyższonej w drodze decyzji.

8. Przepisy art. 276 stosuje się odpowiednio.

Art. 278. Opłaty za usługi wodne oraz opłaty podwyższone podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 279. 1. Wody Polskie dla podmiotów korzystających z usług wodnych prowadzą na podstawie informacji uzyskanych od tych podmiotów, zgód wodnoprawnych, pozwoleń

zintegrowanych, pomiarów dokonywanych przez organy administracji oraz innych danych technicznych i technologicznych, aktualizowaną co roku, ewidencję zawierającą:

- 1) informacje o ilości i jakości pobranej wody powierzchniowej i podziemnej;
- 2) informacje o ilości, stanie i składzie ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi;
- 3) informację o ilości wód odprowadzanych do wód lub do ziemi;
- 4) informację o wielkości i rodzaju uszczelnionej powierzchni, systemu odbioru wód opadowych oraz wielkości retencji w procencie wielkości spływu,
- 5) informacje o wielkości produkcji ryb lub innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej oraz powierzchni użytkowej tych stawów eksploatowanych w cyklu produkcyjnym w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów, za okres od dnia 1 maja roku rozpoczynającego cykl do dnia 30 kwietnia roku następującego po zakończeniu tego cyklu produkcyjnego;
- 6) informację o wielkości przepływu (SNQ);
- 7) informację o udokumentowanych zasobach wód podziemnych.

2. Dostęp do ewidencji, o której mowa w ust. 1, jest bezpłatny.

Art. 280. 1. W celu ustalenia ilości pobranej wody oraz ilości lub temperatury wprowadzanych ścieków na potrzeby ustalenia wysokości opłat za usługi wodne podmioty korzystające z usług wodnych są obowiązane posiadać:

- 1) urządzenia pomiarowe służące do pomiaru ilości pobieranej wody oraz odprowadzanych wód lub ścieków;
- 2) urządzenia pomiarowe służące do pomiaru ilości ścieków, jeżeli wprowadzają do wód lub do ziemi ścieki w ilości średniej dobowej powyżej $0,01 \text{ m}^3/\text{s}$.
- 3) urządzenia służące do pomiaru temperatury na wlocie do ujęcia wody oraz na wylocie do odbiornika dla wód z systemów chłodzenia elektrowni lub elektrociepłowni.

2. Podmioty korzystające z usług wodnych wprowadzające do wód lub do ziemi ścieki w ilości średniej dobowej nie wyższej $0,01 \text{ m}^3/\text{s}$, dokonują badania składu ścieków w krajowych laboratoriach akredytowanych w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

3. Do ustalenia ilości pobranej wody oraz ilości lub temperatury wprowadzanych ścieków używa się urządzeń pomiarowych, które spełniają wymagania prawnej kontroli metrologicznej w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069);

4. Wykonywanie pomiarów ilości i składu ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, w tym pobieranie próbek następuje zgodnie z art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

5. Do ustalenia ilości wprowadzanych do wód lub do ziemi wód pochodzących z obiegów chłodzących oraz ich temperatury, stosuje się systemy pomiarowe umożliwiające odczyt tych parametrów.

Art. 281. Wysokość opłaty za usługi wodne oraz opłaty podwyższonej ustala się według stawek obowiązujących w okresie, w którym korzystanie z usług wodnych miało miejsce.

Art. 282. 1. Z zastrzeżeniem art. 283 ust. 9-14, jednostkowe stawki opłat wynoszą:

1) za pobór wód w formie opłaty stałej:

a) za pobór:

- wód podziemnych - 500 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest mniejszy niż 10% dostępnych zasobów wód podziemnych,
- wód podziemnych - 1000 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest większy niż 10% i mniejszy niż 30% dostępnych zasobów wód podziemnych,
- wód podziemnych - 2000 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest większy niż 30% dostępnych zasobów wód podziemnych,

b) za pobór:

- wód powierzchniowych - 250 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest mniejszy niż 10% SNQ,
- wód powierzchniowych - 500 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest większy niż 10% SNQ i mniejszy niż 50% SNQ,

- wód powierzchniowych - 1000 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest większy niż 50% SNQ,
- 2) za pobór wód w formie opłaty zmiennej, w zależności od ilości pobieranej wody w ramach pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego:
- a) do celów wydobywania węgla kamiennego i węgla brunatnego (lignitu):
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - b) do celów pozostałego górnictwa i wydobywania:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - c) do celów produkcji artykułów spożywczych:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - d) do celów produkcji napojów:
 - 8,20 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 4,10 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - e) do celów produkcji wyrobów tekstylnych:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - f) do celów produkcji odzieży:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - g) do celów produkcji skór i wyrobów ze skór wyprawionych:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - h) do celów produkcji wyrobów z drewna oraz korka, z wyłączeniem mebli oraz do celów produkcji wyrobów ze słomy i materiałów używanych do wyplatania:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - i) do celów produkcji papieru i wyrobów z papieru:
 - 2,10 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 1,05 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,

- j) do celów wytwarzania i przetwarzania koksu i produktów rafinacji ropy naftowej:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- k) do celów produkcji chemikaliów i wyrobów chemicznych:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- l) do celów produkcji podstawowych substancji farmaceutycznych oraz leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych:
 - 2,10 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 1,05 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- m) do celów produkcji wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- n) do celów produkcji wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- o) do celów produkcji metali:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- p) do celów produkcji metalowych wyrobów gotowych, z wyłączeniem maszyn i urządzeń:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- q) do celów produkcji komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- r) do celów produkcji urządzeń elektrycznych:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- s) do celów produkcji innych maszyn i urządzeń:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,

- t) do celów produkcji pojazdów samochodowych, przyczep i naczip, z wyłączeniem motocykli:
- 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- u) do celów produkcji innego sprzętu transportowego:
- 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- w) do celów produkcji mebli:
- 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- x) do celów: produkcji wyrobów tytoniowych, poligrafii i reprodukcji zapisanych nośników informacji, produkcji innych wyrobów, naprawy, konserwacji i instalowania maszyn i urządzeń:
- 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- y) do celów wytwarzania i zaopatrywania w energię elektryczną, gaz, parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych:
- 0,70 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody powierzchniowej,
- z) do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni dla instalacji istniejących w dniu wejścia w życie ustawy:
- 0,70 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody podziemnej
 - 0,35 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody powierzchniowej,
- za) do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni dla instalacji oddanych do użytkowania po wejściu w życie ustawy:
- 0,70 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody podziemnej oraz 0,164 zł za 1m³ wody pobranej zwrotnie,
 - 0,35 zł z 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody powierzchniowej oraz 0,082 zł za 1m³ wody pobranej zwrotnie,
- zb) do celów poboru, uzdatniania i dostarczania wody:
- 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,

- zc) do celów odprowadzania i oczyszczania ścieków:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- zd) do celów działalności związanej ze zbieraniem, przetwarzaniem i unieszkodliwianiem odpadów oraz do celu odzysku surowców:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- ze) do celów robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- zf) do celów robót związanych z budową obiektów inżynierii lądowej i wodnej:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- zg) do celów robót budowlanych specjalistycznych:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- zh) do celów: handlu hurtowego i detalicznego, naprawy pojazdów samochodowych, włączając motocykle:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- zi) do celów: administracji publicznej i obrony narodowej, obowiązkowego zabezpieczenia społecznego:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- zj) do celów opieki zdrowotnej i pomocy społecznej:
 - 0,70 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- zk) do innych celów:
 - 2,10 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 1,05 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- zl) do celów elektrowni wodnych - 1,24 zł za 1 MWh wyprodukowanej energii elektrycznej w obiekcie energetyki wodnej za zwrotny pobór wody oraz 1,05 zł za

- pobór 1 m³ wody technologicznej nieprzeznaczonej wprost do produkcji energii elektrycznej,
- zo) do celów rolniczych na potrzeby zaopatrzenia w wodę ludzi i zwierząt gospodarskich, w zakresie niebędącym zwykłym korzystaniem z wód:
- 0,30 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
- 0,15 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- zp) do celów rolniczych lub leśnych na potrzeby nawadniania gruntów i upraw w zakresie niebędącym zwykłym korzystaniem z wód, pobieranej za pomocą urządzeń pompowych - 0,15 zł 1 m³ pobranej wody podziemnej,
- zq) do celów stałego odwodnienia gruntów lub obiektów na terenach miast, terenach przemysłowych oraz zakładów górniczych - 0,70 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody podziemnej;
- 3) za pobór wód w formie opłaty zmiennej, w zależności od ilości pobieranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ramach pozwoleń wodnoprawnych albo pozwoleń zintegrowanych, do celów realizacji zadań własnych gminy w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę ludności:
- a) 0,60 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości przekraczającej 0,25 m³/s,
- b) 0,55 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości od 0,10 do 0,25 m³/s,
- c) 0,50 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości od 0,05 do 0,10 m³/s,
- d) 0,45 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości od 0,04 do 0,05 m³/s,
- e) 0,40 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości od 0,025 do 0,04 m³/s,
- f) 0,35 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości od 0,01 do 0,025 m³/s,
- g) 0,30 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości od 0,005 do 0,01 m³/s,
- h) 0,25 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości od 0,002 do 0,005 m³/s,

- i) 0,20 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości od 0,001 do 0,002 m³/s,
 - j) 0,15 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej lub powierzchniowej w ilości nieprzekraczającej 0,001 m³/s;
- 4) za odprowadzanie wód do wód lub do ziemi:
- a) w formie opłaty stałej:
 - za odprowadzenie do ziemi - 10 zł na dobę za 1 m³/s za określoną w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalną ilość wód odprowadzanych do ziemi,
 - za odprowadzenie do wód - 5 zł na dobę za 1 m³/s za określoną w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalną ilość wód odprowadzanych do wód,
 - b) w formie opłaty zmiennej:
 - wód opadowych lub roztopowych ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej dla obszarów o gęstości zaludnienia powyżej 1000 mieszkańców/km² bez urządzeń do retencjonowania wody z terenów uszczelnionych - 1,50 zł za 1 m³ na 1 rok,
 - wód opadowych lub roztopowych ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej dla obszarów o gęstości zaludnienia powyżej 1000 mieszkańców/km² z urządzeniami do retencjonowania wody o pojemności powyżej 10% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych - 1,00 zł za 1 m³ na 1 rok,
 - wód opadowych lub roztopowych ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej dla obszarów o gęstości zaludnienia powyżej 1000 mieszkańców/km² z urządzeniami do retencjonowania wody o pojemności powyżej 20% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych - 0,75 zł za 1 m³ na 1 rok,
 - wód opadowych lub roztopowych ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej dla obszarów o gęstości zaludnienia powyżej 1000 mieszkańców/km² z urządzeniami do retencjonowania wody o pojemności powyżej 30% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych - 0,15 zł za 1 m³ na 1 rok;

- 5) za utratę naturalnej retencji na obszarach nieujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej o powierzchni powyżej 1000 m²:
 - a) bez urządzeń do retencjonowania wody z obszarów uszczelnionych - 0,60 zł za 1 m² na 1 rok,
 - b) z urządzeniami do retencjonowania wody z obszarów uszczelnionych o pojemności powyżej 30% odpływu rocznego z obszarów uszczelnionych - 0,10 zł za 1 m² na 1 rok;
- 6) za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w formie opłaty stałej - 500 zł na dobę za 1 m³/s za określoną w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalną ilość ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi;
- 7) za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w formie opłaty zmiennej za jeden kg substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi, wyrażonych jako wskaźnik:
 - a) pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT₅) - 4,28 zł,
 - b) chemicznego zapotrzebowania tlenu oznaczanego metodą dwuchromianową (ChZT_{Cr}) - 1,71 zł,
 - c) zawiesiny ogólnej - 0,52 zł,
 - d) sumy chlorków i siarczanów (Cl+SO₄) - 0,050 zł,
 - e) sumy chlorków i siarczanów (Cl+SO₄) dla obszaru działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku - 0,0142 zł;
- 8) za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w formie opłaty zmiennej za jeden kg substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi dla:
 - a) fenoli lotnych - 45,55 zł,
 - b) heksachlorocykloheksanu (HCH), tetrachlorometanu (czterochloru węgla - CCl₄), pentachlorofenolu (PCP), aldryny, dieldryny, endryny, izodryny, heksachlorobenzenu (HCB), heksachlorobutadienu (HCB_D), trichlorometanu (chloroformu - CHCl₃), 1,2-dichloroetanu (EDC), trichloroetylenu (TRI), tetrachloroetylenu (nadchloroetylenu - PER), trichlorobenzenu (TCB), rtęci, kadmu, cynku, miedzi, niklu, chromu, ołowiu, arsenu, wanadu i srebra - wynosi 124,56 zł;
- 9) za wprowadzanie do wód lub do ziemi 1 dam³ wód pochodzących z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni:

- a) 0,68 zł - jeżeli temperatura wprowadzanej wody jest wyższa niż +26 °C, a nie przekracza +32 °C;
 - b) 1,36 zł - jeżeli temperatura wprowadzanej wody jest wyższa niż +32 °C, a nie przekracza +35 °C;
 - c) 4,24 zł - jeżeli temperatura wprowadzanej wody jest wyższa niż +35 °C;
- 10) za wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu:
- a) 0,75 zł za 1 Mg wydobytego kamienia,
 - b) 0,50 zł za 1 Mg wydobytego żwiru lub piasku,
 - c) 0,60 zł za 1 Mg wydobytych innych materiałów,
 - d) 10,70 zł za 1 m³ wyciętej trzciny lub wikliny.

2. Jednostkowe stawki opłaty określone w ust. 1 pkt 7 i 8 mnoży się przez współczynniki różnicujące, o których mowa w ust. 3-6, zależne od rodzaju wprowadzanych ścieków.

3. Dla ścieków bytowych wprowadzanych do wód lub do ziemi, z wyłączeniem ścieków bytowych wchodzących w skład ścieków komunalnych, ścieków przemysłowych lub ścieków innych niż ścieki komunalne albo ścieki przemysłowe, współczynniki różnicujące wynoszą:

- 1) 0,3 - dla jednostkowej stawki opłaty określonej w ust. 1 pkt 7;
- 2) 0,4 - dla jednostkowej stawki opłaty określonej w ust. 1 pkt 8.

4. Dla ścieków komunalnych innych niż ścieki bytowe wprowadzanych do wód lub do ziemi urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych współczynniki różnicujące wynoszą:

- 1) 0,4 - dla jednostkowej stawki opłaty określonej w ust. 1 pkt 7;
- 2) 0,5 - dla jednostkowej stawki opłaty określonej w ust. 1 pkt 8.

5. Dla ścieków przemysłowych wprowadzanych do wód lub do ziemi z urządzeń innych niż wymienione w ust. 4, współczynnik różnicujący wynosi 1 - dla jednostkowych stawek opłat określonych w ust. 1 pkt 7 i 8.

6. Dla ścieków innych niż ścieki, o których mowa w ust. 3-5, współczynniki różnicujące wynoszą:

- 1) 0,5 - dla jednostkowej stawki opłaty określonej w ust. 1 pkt 7;
- 2) 0,7 - dla jednostkowej stawki opłaty określonej w ust. 1 pkt 8.

8. Podmiot wprowadzający do wód lub do ziemi mieszaninę ścieków powstałych w związku z prowadzoną przez niego działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową ze zmierzoną ilością ścieków pochodzących od innego podmiotu ustala opłatę jako sumę opłat za poszczególne rodzaje ścieków, uwzględniając ich ilości i rodzaje oraz określone dla nich współczynniki różnicujące.

Art. 283. 1. Wysokość opłaty za usługi wodne za pobór wód powierzchniowych na potrzeby chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, zależy od maksymalnej ilości możliwej do pobrania wody określonej w pozwoleniu wodnoprawnym.

2. Wysokość opłaty za usługi wodne za pobór wód podziemnych na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych, zależy od maksymalnej ilości możliwej do pobrania wody określonej w pozwoleniu wodnoprawnym.

3. Wysokość opłaty za usługi wodne za pobór wód powierzchniowych na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej, zależy od powierzchni zalewanej, wynikającej z pozwolenia wodnoprawnego.

4. Wysokość opłaty za usługi wodne za wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków z chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, zależy od rodzaju substancji zawartych w ściekach i ich ilości oraz rodzaju ścieków.

5. Wysokość opłaty za usługi wodne za wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków z chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej, zależy od wielkości produkcji ryb lub innych organizmów wodnych, wyprodukowanych w tych stawach.

6. Opłatę za usługi wodne za ścieki, o których mowa w ust. 4, ponosi się za substancje zawarte w ściekach wyrażone wskaźnikiem pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT_5), chemicznego zapotrzebowania tlenu ($ChZT_{Cr}$), a także zawiesiny ogólnej.

7. Opłatę za usługi wodne za ścieki, o których mowa w ust. 5, ponosi się w postaci zryczałtowanej za każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy ryb lub innych organizmów wodnych w ciągu cyklu produkcyjnego w stawach o wodzie stojącej.

8. Wysokość opłaty:

1) za zwrotny pobór wody podziemnej na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu

- i maksymalnej ilości wody podziemnej, która może być pobrana na podstawie pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego;
- 2) za zwrotny pobór wody podziemnej na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych, jako suma iloczynu, o którym mowa w pkt 1 i iloczynu jednostkowej stawki opłaty i ilości pobranej wody podziemnej, jeżeli maksymalna ilość wody możliwej do pobrania wynosi powyżej $0,05 \text{ m}^3/\text{s}$,
 - 3) za pobór wody powierzchniowej na potrzeby chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, i maksymalnej ilości wody powierzchniowej, która może być pobrana na podstawie pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego;
 - 4) za pobór wody powierzchniowej na potrzeby chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, jako suma iloczynu, o którym mowa w pkt 3 i iloczynu i iloczynu jednostkowej stawki opłaty i ilości pobranej wody, jeżeli maksymalna ilość wody powierzchniowej możliwej do pobrania wynosi powyżej $0,5 \text{ m}^3/\text{s}$,
 - 5) za pobór wody powierzchniowej na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu i powierzchni zalewu tych stawów;
 - 6) za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi z chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty i ilości substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi, w tym substancji wyrażonych jako wskaźnik:
 - a) pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT_5),
 - b) chemicznego zapotrzebowania tlenu oznaczanego metodą dwuchromianową (ChZT_{Cr}),
 - c) zawiesiny ogólnej.

9. Ustalenie:

- 1) ilości pobranej zwrotnie wody podziemnej na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych, jeżeli maksymalna ilość wody możliwej do pobrania wynosi powyżej $0,05 \text{ m}^3/\text{s}$,

2) ilości pobranej wody powierzchniowej na potrzeby chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, jeżeli maksymalna ilość wody możliwej do pobrania wynosi powyżej $0,5 \text{ m}^3/\text{s}$,

3) ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi z chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym

- odbywa się na podstawie odczytu wskazań urządzeń pomiarowych.

10. Odczytu wskazań urządzeń pomiarowych dokonuje pracownik Wód Polskich.

11. Podmiot korzystający z usług wodnych obowiązany do jest obowiązany zapewnić dostęp do nieruchomości w zakresie niezbędnym do dokonania odczytu pomiarów, o których mowa w ust. 9.

12. Odczytu pomiaru ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, można dokonać także przy pomocy urządzenia pomiarowego zapewniającego możliwość zdalnego odczytu pomiaru przez Wody Polskie.

13. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 8, określają Wody Polskie oraz przekazują podmiotom korzystającym z usług wodnych w formie informacji.

14. Podmiot korzystający z usług wodnych jest obowiązany wnieść opłatę na rachunek Wód Polskich w terminie 14 dni od dnia, w którym doręczono mu informację, o której mowa w ust. 13.

15. Jeżeli podmiot korzystający z usług wodnych zaniechał wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 15, Wody Polskie wymierzają wysokość opłaty w drodze decyzji.

16. Podmiot ponoszący opłatę w postaci zryczałtowanej za odprowadzane ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb lub innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej, wnosi ją bez wezwania w terminie 2 miesięcy po zakończeniu cyklu produkcyjnego w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów, obejmującego okres od dnia 1 maja roku rozpoczynającego cykl do dnia 30 kwietnia roku następującego po zakończeniu tego cyklu produkcyjnego.

17. Jeżeli podmiot korzystający z usług wodnych zaniechał wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 16, Wody Polskie wymierzają wysokość opłaty w drodze decyzji.

18. Jednostkowe stawki opłaty za zwrotny pobór wody podziemnej na potrzeby chowu lub hodowli ryb, wynoszą:

1) 100 zł na kwartał, jeżeli maksymalna ilość wody możliwej do pobrania wynosi do $0,02 \text{ m}^3/\text{s}$;

- 2) 125 zł na kwartał , jeżeli maksymalna ilość wody możliwej do pobrania wynosi od 0,02 do 0,05 m³/s;
- 3) 125 zł na kwartał jeżeli maksymalna ilość wody możliwej do pobrania wynosi powyżej 0,05 m³/s oraz 50 zł za każde kolejne 0,01 m³/s pobranej wody.

19. Jednostkowe stawki opłaty za pobór wody powierzchniowej na potrzeby chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, wynoszą:

- 1) 100 zł na kwartał, jeżeli maksymalna ilość wody możliwej do pobrania wynosi do 0,2 m³/s;
- 2) 125 zł na kwartał, jeżeli maksymalna ilość wody możliwej do pobrania wynosi od 0,2 do 0,5 m³/s;
- 3) 125 zł na kwartał jeżeli maksymalna ilość wody możliwej do pobrania wynosi powyżej 0,5 m³/s oraz 50 zł za każde kolejne 0,1 m³/s pobranej wody.

20. Jednostkowe stawki opłaty za pobór wody powierzchniowej na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej, wynoszą:

- 1) 1 zł za 1ha na kwartał, jeżeli maksymalna powierzchnia zalewu wynosi do 100 ha;
- 2) 1,25 zł za 1ha na kwartał, jeżeli maksymalna powierzchnia zalewu wynosi od 100 ha do 500 ha;
- 3) 1,50 zł za 1 ha na kwartał, jeżeli maksymalna powierzchnia zalewu wynosi powyżej 500 ha.

21. Jednostkowa stawka opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi z chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, za jeden kg substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi, wyrażonych jako wskaźnik:

- 1) pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT₅) - wynosi 4,28 zł;
- 2) chemicznego zapotrzebowania tlenu oznaczanego metodą dwuchromianową (ChZT_{Cr}) - wynosi 1,71 zł;
- 3) zawiesiny ogólnej - wynosi 0,52 zł.

22. Jednostkowa stawka opłaty za każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy ryb albo innych organizmów wodnych wynosi 0,272 zł, jeżeli średnioroczny przyrost masy tych ryb lub tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego przekracza 1500 kg z jednego ha powierzchni użytkowej stawów o wodzie stojącej w jednym roku danego cyklu.

23. Przepisy art. 276 stosuje się odpowiednio.

Art. 284. Wysokość stawki opłaty za wprowadzanie ścieków do jezior ustala się jako iloczyn liczby 2 i jednostkowych stawek opłaty określonych w art. 282 ust. 1 pkt 7-9 oraz jednostkowych stawek opłaty określonych w art. 283 ust. 20.

Art. 285. 1. Stawki opłat, ustalone w art. 282 ust. 1 oraz w art. 283 ust. 18-22, za rok poprzedni, podlegają każdego roku kalendarzowego zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za rok poprzedni, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu,

w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość stawek opłat obowiązujących od dnia 1 stycznia roku następnego.

Art. 286. 1. Opłaty za ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi ponosi się, za substancje wyrażone jako wskaźnik pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu, chemicznego zapotrzebowania tlenu, zawiesiny ogólnej, sumy jonów chlorków i siarczanów. Wysokość opłaty ustala się, biorąc pod uwagę wskaźnik, który powoduje opłatę najwyższą.

2. W przypadku wprowadzania do wód lub do ziemi ścieków przemysłowych lub komunalnych innych niż bytowe, do opłaty ustalonej według zasad, o których mowa w ust. 1, dolicza się opłatę za inne substancje zawarte w ściekach.

3. Opłatę za wprowadzanie wód zasolonych ponosi się za sumę jonów chlorków i siarczanów.

4. Podstawą ustalenia opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi jest ilość substancji zawartych w ściekach pomniejszona o ilość tych substancji zawartych w pobranej wodzie, której zużycie spowodowało powstanie tych ścieków, o ile podmiot obowiązany do poniesienia opłaty dysponuje danymi w tym zakresie.

6. Ilość i skład ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi ustala się w miejscu wylotu ścieków z instalacji służących do ich oczyszczania lub kolektorów eksploatowanych przez podmioty korzystające ze usług wodnych, z tym że w przypadku wprowadzania wód chłodniczych wraz z innymi rodzajami ścieków ilość i skład ścieków ustala się przed ich zmieszaniem.

Art. 287. Zwolnione z opłat jest wprowadzanie:

- 1) do ziemi - ścieków w celu rolniczego wykorzystania, w przypadku posiadania zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego na takie ich wykorzystanie;
- 2) do wód lub do ziemi - wód pochodzących z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni, jeżeli ich temperatura nie przekracza $+26^{\circ}\text{C}$ albo różnica między temperaturą wody pobranej i wprowadzanej do wód lub do ziemi jest mniejsza niż 11°C ;
- 3) do wód lub do ziemi - wód zasolonych, jeżeli wartość sumy jonów chlorków i siarczanów w tych wodach nie przekracza 500 mg/l;
- 4) do wód lub do ziemi - wód wykorzystanych na potrzeby chowu i hodowli ryb łososiowatych, pod warunkiem że ilość i rodzaj substancji w nich zawartych nie przekroczy wartości określonych w warunkach wprowadzania ścieków do wód;
- 5) do wód lub do ziemi - wód wykorzystanych, odprowadzanych z obiektów chowu i hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, o ile produkcja tych ryb lub tych organizmów, rozumiana jako średnioroczny przyrost masy tych ryb lub tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego, nie przekracza 1500 kg z jednego ha powierzchni użytkowej stawów rybnych tego obiektu w jednym roku danego cyklu.

Art. 288. 1. W przypadku dokonywania poboru wód z przekroczeniem warunków zgody wodnoprawnej, albo pozwolenia zintegrowanego, podmiot korzystający z wód w ramach

z usług wodnych ponosi opłatę podwyższoną za przekroczenie ilości pobranej w wysokości 10-krotnej wielkości jednostkowej stawki opłat za pobór wód.

2. Opłatę podwyższoną za przekroczenie ilości pobranej wody wymierza się na podstawie prowadzonych przez podmiot korzystający z usług wodnych pomiarów ilości pobieranej wody, wykonywanych za pomocą przyrządów spełniających wymagania prawnej kontroli metrologicznej w rozumieniu ustawy - Prawo o miarach.

3. Przekroczenie ustala się jako ilość wody pobranej z przekroczeniem warunków zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Jeżeli pobrane z jednego ujęcia ilości wody powodują przekroczeniem kilku warunków pozwolenia, opłatę podwyższoną za przekroczenie ilości pobranej wody, ustala się za przekroczenie, które powoduje najwyższy wymiar tej opłaty.

5. Jeżeli podmiot korzystający z usług wodnych nie prowadzi pomiarów, o których mowa

w ust. 1, do ustalenia przekroczenia przyjmuje się maksymalną techniczną wydajność

eksploatowanych instalacji lub urządzeń do poboru wody, pomnożoną przez ustalony szacunkowo czas ich wykorzystywania.

Art. 289. Wysokość opłaty podwyższonej, o której mowa w art. 288, ustala, w drodze decyzji, właściwy organ ochrony środowiska.

Art. 290. Opłatę podwyższoną za przekroczenie określonych w zgodach wodnoprawnych oraz w pozwoleniach zintegrowanych, warunków dotyczących ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, ich stanu, składu, minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu wymierza, w drodze decyzji, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska.

Art. 291. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska stwierdza przekroczenie lub naruszenie na podstawie:

- 1) pomiarów prowadzonych przez podmiot korzystający z usług wodnych, obowiązany do dokonania takich pomiarów;
- 2) innych środków dowodowych niezbędnych do ustalenia wielkości naruszenia lub przekroczenia.

Art. 292. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska stwierdza przekroczenie lub naruszenie warunków zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego dokonując oceny wyników pomiarów dotyczących ilości ścieków, ich stanu, składu, minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu, lub ilości pobieranej wody, prowadzonych przez podmiot zobowiązany do ich prowadzenia zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 99.

Art. 293. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska stwierdza przekroczenie warunków korzystania z usług wodnych na podstawie, o której mowa w art. 291 ust. 1 pkt 1, jeżeli:

- 1) podmiot korzystający z usług wodnych prowadzi wymagane pomiary wielkości emisji;
- 2) prowadzący instalację lub użytkownik urządzenia zapewnił wykonanie pomiarów, w tym pobieranie próbek, przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, w zakresie badań, do których wykonywania jest zobowiązany.

Art. 294. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska może nie uznać przedkładanych mu wyników wymaganych pomiarów wielkości emisji, jeżeli pomiary te nasuwają zastrzeżenia.

Art. 295. 1. Wyniki pomiarów prowadzonych przez podmiot korzystający ze środowiska nasuwają zastrzeżenia, jeżeli:

- 1) jest oczywiste, że środki techniczne mające na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji ze względu na ich rodzaj nie mogą zapewnić redukcji stężeń substancji dokumentowanej tymi wynikami;
- 2) prowadzący instalację lub użytkownik urządzenia nie zapewnił wykonania pomiarów, w tym pobierania próbek, przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, w zakresie badań, do których wykonywania jest zobowiązany,
- 3) przyrządy użyte do pomiarów nie spełniają wymagań prawnej kontroli metrologicznej w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069);
- 4) nie były przestrzegane zasady pobierania próbek, przez co wyniki analiz nie są miarodajne dla ustalenia wielkości emisji, zgodnie z art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 5) pomiary wykonano metodami innymi niż referencyjne, określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 99, bez udowodnienia przez podmiot korzystający z usług wodnych pełnej równoważności uzyskiwanych wyników z metodyką referencyjną.

Art. 296. W przypadkach, o których mowa w art. 293, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska wymierza opłatę podwyższoną za przekroczenie stwierdzone w roku kalendarzowym.

Art. 297. Jeżeli podmiot korzystający z usług wodnych nie prowadzi wymaganych pomiarów wielkości emisji, pomiary ciągłe nie są prowadzone przez rok kalendarzowy lub pomiary nasuwają zastrzeżenia, przyjmuje się, że warunki korzystania z usług wodnych w zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi określone w zgodach wodnoprawnych albo w pozwoleniach zintegrowanych, dla każdego z pomiarów, o których mowa w zdaniu wstępnym, zostały przekroczone:

- 1) o 80% - w przypadku składu ścieków;

- 2) o 10% - w przypadku procentowej redukcji stężeń substancji w oczyszczanych ściekach;
- 3) w stopniu powodującym zastosowanie maksymalnej stawki kary - w przypadku stanu ścieków;
- 4) o 10% - w przypadku ilości odprowadzanych ścieków.

Art. 298. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w art. 290, jest właściwy organ inspekcji ochrony środowiska.

Art. 299. 1. Górne jednostkowe stawki opłat podwyższonych wynoszą, z zastrzeżeniem art. 301:

- 1) 1300 zł - za 1 kg substancji, w wypadku przekroczenia:
 - a) dopuszczalnej ilości i składu ścieków, z wyjątkiem zawiesiny łatwo opadającej,
 - b) minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach,
 - c) dopuszczalnej masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu;
- 2) 14 zł - za 1 l zawiesiny łatwo opadającej;
- 3) 14 zł - za 1 m³ ścieków, w przypadku przekroczenia, odczynu pH, poziomu sztucznych substancji promieniotwórczych lub dopuszczalnego stopnia rozcieńczenia ścieków eliminującego toksyczne oddziaływanie ścieków na ryby.

Art. 300. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość jednostkowych stawek kar za przekroczenia, o których mowa w art. 299;
- 2) sposób ustalania kary, gdy przekroczenie dotyczy więcej niż jednej substancji albo więcej niż jednego warunku pozwolenia oraz jeżeli liczba próbek niespełniających wymagań pozwolenia jest większa od dopuszczalnej.

2. Rada Ministrów, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) szkodliwość substancji zawartych w ściekach dla środowiska wodnego;
- 2) wielkość przekroczenia warunków dotyczących stanu ścieków.

Art. 301. Do jednostkowych stawek opłat podwyższonych, o których mowa w art. 299 oraz w art. 300, stosuje się odpowiednio art. 283.

Art. 302. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 291 pkt 1, przekroczenia:

- 1) dopuszczalnego składu ścieków oraz dopuszczalnego poziomu sztucznych substancji promieniotwórczych w ściekach - ustala się na podstawie wyników analizy próbki

- ścieków powstałej po zmieszaniu trzech próbek o jednakowej objętości, pobranych w odstępach czasu nie krótszych niż 30 minut;
- 2) dozwolonej temperatury oraz dozwolonych wartości odczynu pH ścieków - ustala się, przyjmując wartość średnią z wielkości przekroczeń stwierdzonych w wyniku trzech pomiarów, wykonanych w odstępach czasu nie krótszych niż 30 minut;
 - 3) dopuszczalnej ilości ścieków - ustala się na podstawie wskazań odpowiednich przyrządów pomiarowych w okresie doby bezpośrednio poprzedzającej kontrolę, a jeżeli pomiar ilości odprowadzanych ścieków nie jest prowadzony - na podstawie ilości wody pobranej lub dostarczonej w okresie doby bezpośrednio poprzedzającej kontrolę albo innych danych.

2. Podstawę stwierdzenia przekroczenia podlegającego opłacie podwyższonej może stanowić jeden pomiar, jeżeli wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi trwa krócej niż jedną godzinę.

Art. 303. 1. Zasad ustalania wielkości przekroczenia, o których mowa w art. 302, nie stosuje się w przypadku prowadzenia ciągłego pomiaru ilości, stanu lub składu ścieków.

2. Przekroczenie ilości i składu ścieków, minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu wyraża się ilością substancji wprowadzanych do wód lub do ziemi.

3. Przekroczenie stanu ścieków wyraża się ilością ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi.

4. Jeżeli przekroczenie dotyczy średniego dobowego i średniego miesięcznego stężenia substancji w ściekach albo średniej dobowej i średniej miesięcznej masy substancji przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu, karę wymierza się za te przekroczenia w zakresie stężeń i mas substancji, za które jednostkowe stawki kar są wyższe.

5. Przekroczenie dozwolonej liczby zrzutów ścieków z przelewów burzowych komunalnej kanalizacji ogólnospławnej oraz przelewów kanalizacji deszczowej wyraża się ich liczbą.

Art. 304. 1. Termin płatności opłaty podwyższonej za naruszenie warunków odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska odracza na wniosek podmiotu korzystającego ze środowiska obowiązującego do ich uiszczenia,

jeżeli realizuje on terminowo przedsięwzięcie inwestycyjne, którego wykonanie zapewni usunięcie przyczyn ponoszenia kar w okresie nie dłuższym niż 5 lat od dnia złożenia wniosku.

2. Odroczenie terminu płatności opłaty podwyższonej może dotyczyć, części albo całości tej opłaty.

3. Termin płatności opłaty podwyższonej może być odroczone wyłącznie na okres niezbędny do zrealizowania przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1.

4. Wniosek o odroczenie terminu płatności opłaty podwyższonej powinien zostać złożony do właściwego organu inspekcji ochrony środowiska przed upływem terminu, w którym ta opłata powinna być uiszczona.

5. Wniosek powinien zawierać:

- 1) wskazanie wysokości kary, o której odroczenie terminu płatności występuje strona;
- 2) opis realizowanego przedsięwzięcia;
- 3) harmonogram realizacji przedsięwzięcia ze wskazaniem etapów nie dłuższych niż 6 miesięcy.
- 4) dowody potwierdzające możliwość finansowania przedsięwzięcia.

6. Decyzja o odroczeniu terminu płatności określa:

- 1) opłatę podwyższoną, której termin płatności został odroczone, oraz jej wysokość;
- 2) realizowane przez wnioskodawcę przedsięwzięcie;
- 3) harmonogram realizacji przedsięwzięcia ze wskazaniem etapów nie dłuższych niż 6 miesięcy;
- 4) termin odroczenia opłaty podwyższonej.

7. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, w drodze decyzji, odmawia odroczenia terminu płatności opłaty podwyższonej, jeżeli nie są spełnione warunki odroczenia określone ustawą.

8. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku przesyła egzemplarz decyzji orzekającej w sprawie terminu płatności opłaty podwyższonej do Wód Polskich.

9. W przypadku wniesienia wniosku, o którym mowa w ust. 5, naliczane są odsetki za zwłokę na zasadach określonych w przepisach działu III ustawy - Ordynacja podatkowa.

10. W przypadku gdy terminowe zrealizowanie przedsięwzięcia będącego podstawą odroczenia płatności usunęło przyczyny ponoszenia opłat podwyższonych, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, w drodze decyzji, orzeka o zmniejszeniu odroczonej opłaty podwyższonej o sumę środków własnych wydatkowanych na realizację przedsięwzięcia;

jeżeli odroczenie dotyczy przedsięwzięcia służącego realizacji zadań własnych gminy, do środków własnych wlicza się także środki pochodzące z budżetu gminy.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, do kwot pozostających do zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy - Ordynacja podatkowa dotyczące opłaty prolongacyjnej.

12. W przypadku gdy terminowe zrealizowanie przedsięwzięcia będącego podstawą odroczenia płatności nie usunęło przyczyn ponoszenia opłat podwyższonych, właściwy organ, w drodze decyzji, orzeka o obowiązku uiszczenia odroczonej opłaty podwyższonej wraz

z opłatą prolongacyjną, o której mowa w przepisach działu III ustawy - Ordynacja podatkowa.

14. Przepisy ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio w sytuacji, gdy przedsięwzięcie, którego wykonanie zapewniło usunięcie przyczyn wymierzenia opłat podwyższonych, zostało zrealizowane przed wydaniem przez właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, decyzji wymierzającej opłatę podwyższoną.

15. Wydanie przez właściwy organ inspekcji ochrony środowiska decyzji orzekającej o zmniejszeniu opłaty podwyższonej, w sytuacji, o której mowa w ust. 14, wymaga złożenia wniosku do właściwego organu inspekcji ochrony środowiska, przed upływem terminu, w którym ma być ona uiszczona.

16. Jeżeli przedsięwzięcie będące podstawą odroczenia płatności nie zostanie zrealizowane w terminie, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska stwierdza, w drodze decyzji, obowiązek uiszczenia odroczonej opłaty podwyższonej wraz z określonymi w przepisach działu III ustawy - Ordynacja podatkowa odsetkami za zwłokę naliczanymi za okres odroczenia.

17. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska może wydać decyzję, o której mowa w ust. 16, także przed upływem terminu odroczenia w razie stwierdzenia, że przedsięwzięcie będące podstawą odroczenia nie jest realizowane zgodnie z harmonogramem.

Art. 305. 1. Należności za korzystanie ze śródlądowych dróg wodnych i ich odcinków oraz urządzeń wodnych stanowiących własność Skarbu Państwa, usytuowanych na śródlądowych wodach powierzchniowych, zwane dalej „należnościami”, uiszcza się za:

- 1) żeglugę oraz przewóz osób lub towarów obiektami pływającymi;
- 2) holowanie lub spław drewna;
- 3) korzystanie ze śluz lub pochylni.

2. Z uiszczania należności zwalnia się:

- 1) łodzi sportowo-turystyczne i inne małe statki (do 15 ton nośności lub służące do przewozu nie więcej niż 12 pasażerów), z tym że zwolnienie nie dotyczy należności za korzystanie ze śluz lub pochylni;
- 2) statki jednostek organizacyjnych właściciela wód lub urzędów wodnych zlokalizowanych na wodach oraz jednostek państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej;
- 3) okręty i jednostki pływające sił zbrojnych, jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Służby Celnej oraz jednostki ratownicze;
- 4) statki Państwowej i Społecznej Straży Rybackiej;
- 5) statki urzędów morskich oraz urzędów żeglugi śródlądowej;
- 6) promy leżące w ciągach dróg publicznych.

3. Od uczniów szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych, studentów szkół wyższych do 26. roku życia oraz od osób niepełnosprawnych należności za śluzowanie obniża się o połowę.

4. W przypadku śluzowania kajaków obsługiwanych przez uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych oraz od studentów szkół wyższych do 26. roku życia należności za śluzowanie wykonuje się jak za jedno śluzowanie, w ilości maksymalnej określonej przez pojemność śluzy.

5. Jeżeli zwolnienie z należności, o którym mowa w ust. 2, stanowi pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Art. 306. Należności za żeglugę statków pasażerskich oraz wycieczkowych ustala się w zależności od ilości miejsc pasażerskich i długości przebytej drogi w jednym rejsie, a za żeglugę pustych statków towarowych oraz barek - za jeden tonokilometr nośności wymierzonej.

Art. 307. 1. Należność za przewóz towarów ustala się dla śródlądowych dróg wodnych lub ich odcinków w zależności od masy przewożonych towarów i długości trasy. Masę towarów zaokrągla się do pełnych ton, a wysokość należności - do pełnych dziesiątek groszy.

2. Jeżeli należność za przewóz towarów byłaby niższa od należności za żeglugę pustego statku, należność ustala się jak za przejazd pustego statku.

3. W śluzach wielostopniowych każdą komorę uznaje się za osobną śluzę.

Art. 308. 1. Należność za przewóz towarów, holowanie lub spław drewna ustala się za tonokilometry.

2. Masę drewna ustala się na podstawie dokumentu przewozowego wystawionego przez przewoźnika. Jeżeli w dokumencie przewozowym nie podano ilości metrów sześciennych drewna albo przewoźnik nie wystawił dokumentu przewozowego, przyjmuje się, że 1 m³ drewna odpowiada 3,5 m² powierzchni tratwy, co równa się masie 0,7 t.

Art. 309. Należność za korzystanie ze śluz lub pochylni ustala się w zależności od rodzaju i wielkości statku oraz od godzin korzystania z tych urządzeń: w godzinach od 7⁰⁰ do 19⁰⁰ albo od 19⁰⁰ do 7⁰⁰.

Art. 310. 1. Wysokość należności ustalają Wody Polskie, na podstawie informacji składanej przez zakład obowiązany do uiszczania należności.

2. Maksymalna stawka należności za:

- 1) żeglugę pustych statków towarowych i barek nie może być wyższa niż 0,5 gr za jeden tonokilometr nośności wymierzonej, a statków pasażerskich i wycieczkowych - 2,5 gr za iloczyn jednego miejsca na statku i każdego kilometra przebytej drogi wodnej;
- 2) przewóz towarów oraz holowanie i spław drewna nie może być wyższa niż 2 gr za jeden tonokilometr;
- 3) jedno przejście przez śluzę lub pochylnię w godzinach od 7⁰⁰ do 19⁰⁰ nie może być wyższa niż 35 zł, a w godzinach od 19⁰⁰ do 7⁰⁰ - 70 zł.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać dane dotyczące przewozów towarowych wyrażonych w tonokilometrach, rejsów statków pasażerskich lub wycieczkowych, rejsów pustych statków towarowych lub barek, liczby śluzowań oraz przejść przez pochylnię, uwzględniając odpowiednio art. 306-308.

4. Zakład, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do składania informacji, o której mowa w ust. 2, Wodom Polskim w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym żegluga była wykonywana.

5. Jeżeli zakład nie złoży informacji w terminie, o którym mowa w ust. 3, Wody Polskie ustalają wysokość należności na podstawie własnych ustaleń.

6. Należności za korzystanie ze śluz lub pochylni przez statki, o których mowa w art. 305 ust. 1 pkt 1, pobiera się bezpośrednio w miejscu śluzowania lub przejścia przez pochylnię. Za pobraną należność wystawia się potwierdzenie uiszczenia należności.

7. Do należności za żeglugę, przewóz osób lub towarów obiektami pływającymi, holowanie i spław drewna, korzystanie ze śluz lub pochylni, o których mowa w ust. 1 i 4, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Wodom Polskim.

8. Postępowanie w sprawie należności nieuiszczonej w terminie wszczyna się z urzędu, w stosunku do zakładu, który zalega z jej uiszczeniem, po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym upłynął termin jej płatności.

Art. 311. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) śródlądowe drogi wodne i ich odcinki, o których mowa w art. 305, kierując się infrastrukturą oraz kosztami utrzymania tych dróg;
- 2) stawki należności;
- 3) właściwe podmioty, uprawnione do pobierania należności oraz sposób ustalania i pobierania należności;
- 4) wzór formularza do składania informacji, o której mowa w art. 310 ust. 1.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej będzie się kierował rodzajem i wielkością obiektów pływających, masą przewożonych towarów, ilością miejsc pasażerskich oraz nośnością wymierzoną, rodzajem i wielkością obiektów pływających oraz porą korzystania z tych urządzeń, uwzględniając komu zostało powierzone utrzymanie poszczególnych odcinków śródlądowych dróg wodnych oraz urządzeń wodnych, potrzebą jednolitego ujęcia w składanych informacjach danych koniecznych do ustalenia należności.

Art. 312. 1. Stawki należności, o których mowa w art. 311 ust. 1 pkt 2, podlegają każdego roku kalendarzowego zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za rok poprzedni, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze wysokość stawek należności obowiązujących od dnia 1 stycznia roku następnego.

3. Wysokość stawek, o których mowa w art. 311 ust. 1 pkt 2, za korzystanie ze śluz lub pochylni, dla obiektów pływających, o których mowa w art. 305 ust. 1 pkt 1, zaokrąгла się w dół lub w górę do pełnych dziesiątek groszy.

Art. 313. Wpływy z tytułu opłat za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, o których mowa w art. 267 pkt 2, oraz wpływy z opłat podwyższonych, o których mowa w art. 284 i art. 290 Wody Polskie przekazują na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału.

DZIAŁ VII

ZARZĄDZANIE WODAMI

Rozdział 1

Planowanie

Art. 314. Planowanie w gospodarowaniu wodami obejmuje następujące dokumenty planistyczne:

- 1) plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy;
- 2) plany zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 3) plany przeciwdziałania skutkom suszy;
- 4) wstępną ocenę ryzyka powodziowego;
- 5) mapy zagrożenia powodziowego;
- 6) mapy ryzyka powodziowego
- 7) strategię morską.

Art. 315. Planowanie w gospodarowaniu wodami służy programowaniu i koordynowaniu działań mających na celu:

- 1) osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód oraz ekosystemów od wody zależnych, a także ochrona, poprawa i zapobieganie dalszemu pogarszaniu stanu ekosystemów wodnych, lądowych i terenów podmokłych;
- 2) poprawę stanu zasobów wodnych;
- 3) promowanie zrównoważonego korzystania z wód opartego na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych;

- 4) zmniejszanie ilości wprowadzanych do wód lub do ziemi substancji i energii mogących negatywnie oddziaływać na wody;
- 5) poprawę ochrony przeciwpowodziowej oraz przeciwdziałanie skutkom suszy;
- 6) osiągnięcie celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61.

Art. 316. 1. W celu opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, sporządza się następujące dokumentacje planistyczne:

- 1) wykazy jednolitych części wód, ze wskazaniem sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód oraz jednolitych części wód zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych;
 - 2) charakterystyki jednolitych części wód;
 - 3) identyfikacje znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
 - 4) identyfikację oddziaływań zmian poziomów wód podziemnych;
 - 5) rejestr wykazów obszarów chronionych;
 - 6) analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód;
 - 7) programy monitoringu wód;
 - 8) wykazy wielkości emisji i stężeń:
 - a) substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114
 - b) innych substancji, niż wskazane w lit. a, powodujących zanieczyszczenie – dla których zostały określone środowiskowe normy jakości.
 - 9) wykazy jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.
2. Sporządzając dokumentacje planistyczne, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się:
- 1) sporządzany Głównego Inspektora Sanitarnego wykaz kąpielisk, o którym mowa w art. 45 ust. 3;
 - 2) sporządzany przez Wody Polskie wykaz planowanych inwestycji i działań mogących mieć wpływ na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61;
 - 3) sporządzany przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej plan budowy oraz modernizacji śródlądowych dróg wodnych.
3. Okresem referencyjnym dla określenia wartości substancji zawartych w aktualizowanych wykazach, o których mowa w ust. 1 pkt 9, jest rok poprzedzający termin

zakończenia analizy charakterystyki obszaru dorzecza, analizy ekonomicznej korzystania z wód oraz przeglądu wpływu działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych, a dla substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin wartości tych substancji można przedstawić jako wartości uśrednione z 3 lat poprzedzających termin zakończenia tych analiz oraz przeglądu.

4. Sporządzany przez Wody Polskie rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, zawiera wykazy następujących obszarów chronionych:

- 1) jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 71;
- 2) jednolitych części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych;
- 3) obszarów wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych, rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód;
- 4) obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionych w ustawie o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie.

5. Na potrzeby dokumentacji planistycznych, o których mowa w ust. 1, wykorzystuje się odpowiednio profile wody w kąpieliskach.

6. Wody Polskie sporządzają projekty dokumentacji planistycznych, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6 i przekazują je do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza dokumentację planistyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6.

8. Dokumentacje planistyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 6, aktualizuje się co 6 lat.

Art. 317. 1. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza zawiera:

- 1) ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza, obejmujący w szczególności:
 - a) wykaz jednolitych części wód powierzchniowych, wraz z podaniem ich typów i ustalonych warunków referencyjnych,
 - b) wykaz jednolitych części wód podziemnych;

- 2) podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
- 3) wykazy obszarów chronionych, o których mowa w art. 316 ust. 4, wraz z graficznym przedstawieniem przebiegu ich granic oraz określeniem podstaw prawnych ich utworzenia;
- 4) wykazy, o których mowa w art. 316 ust. 2 pkt 2, wraz z ich graficznym przedstawieniem, o ile jest dostępne;
- 5) mapę sieci monitoringu, wraz z prezentacją programów monitoringowych;
- 6) ustalenie celów środowiskowych dla jednolitych części wód i obszarów chronionych;
- 7) podsumowanie wyników analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód;
- 8) zestaw działań z uwzględnieniem sposobów osiągnięcia ustanawianych celów środowiskowych, wraz z jego podsumowaniem;
- 9) wykaz innych szczegółowych programów i planów gospodarowania dla obszaru dorzecza dotyczących zlewni, sektorów gospodarki, problemów lub typów wód, wraz z omówieniem zawartości tych programów i planów;
- 10) podsumowanie działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa i konsultacji publicznych, opis wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie;
- 11) wykaz organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza;
- 12) informację o sposobach i procedurach pozyskiwania informacji i dokumentacji źródłowej wykorzystanej do sporządzenia planu oraz informacji o spodziewanych wynikach realizacji planu;
- 13) wykaz inwestycji oraz działań, które mogą spowodować nieosiągnięcie dobrego stanu lub pogorszenie dobrego stanu lub potencjału wód i spełniających przesłanki art. 66 ust. 1, wraz z uzasadnieniem spełnienia tych przesłanek;
- 14) tabelę przedstawiającą granice oznaczalności stosowanych metodyk referencyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 349, w odniesieniu do substancji priorytetowych, oraz informacje dotyczące wyników tych metodyk, z uwzględnieniem minimalnych kryteriów w zakresie wyników danej metodyki;
- 15) uzasadnienie częstotliwości prowadzenia monitoringu substancji priorytetowych określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 349.

2. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza zawiera także:

- 1) określenie odcinków śródlądowych wód powierzchniowych, w obrębie których występują zagrożenia dla swobodnego przepływu wód oraz spływu lodów, wraz z identyfikacją tych zagrożeń;
- 2) wykaz będących własnością Skarbu Państwa budowli regulacyjnych i urządzeń wodnych o istotnym znaczeniu dla zarządzania wodami;
- 3) plan utrzymania wód zawierający wykaz planowanych działań, o których mowa w art. 227 ust. 3, obejmujący:
 - a) wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za realizację działań,
 - b) uzasadnienie konieczności realizacji działań, z uwzględnieniem spodziewanych efektów ich realizacji,
 - c) jeżeli to możliwe, szacunkową analizę kosztów i korzyści wynikających z planowanych działań,
 - d) w przypadku działań, o których mowa w art. 227 ust. 3 pkt 3, 6 i 7 - zakres, rozmiar, przybliżoną lokalizację działań oraz terminy i sposoby ich prowadzenia.

3. W planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza należy zapewnić rozpoczęcie realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 8 i 9, nie później niż w terminie 3 lat od dnia ogłoszenia planu.

4. Wykaz inwestycji i działań, o których mowa w ust. 1 pkt 13, obejmuje:

- 1) wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za realizację działań,
- 2) uzasadnienie konieczności realizacji działań, z uwzględnieniem spodziewanych efektów ich realizacji,
- 3) jeżeli to możliwe, szacunkową analizę kosztów i korzyści wynikających z planowanych działań.

5. Przeglądu i aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza dokonuje się co 6 lat.

6. Aktualizacja planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza powinna zawierać, oprócz danych, o których mowa w ust. 1:

- 1) podsumowanie wszelkich zmian lub uaktualnień dokonanych od dnia ogłoszenia poprzedniego planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza;
- 2) ocenę postępu w osiągnięciu celów środowiskowych, z prezentacją wyników monitoringu w okresie objętym poprzednim planem oraz wyjaśnieniem przyczyn ewentualnego nieosiągnięcia niektórych celów środowiskowych;

3) charakterystykę i wyjaśnienie wszystkich działań przewidzianych we wcześniejszej wersji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, które nie zostały zastosowane;

4) charakterystykę koniecznych dodatkowych działań ustalonych w trakcie realizacji planu.

7. W aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza uwzględnia się planowane inwestycje lub działania, zawarte w wykazie, o którym mowa w art. 425 ust. 1.

Art. 318. 1. Projekt planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza opracowują Wody Polskie po zasięgnięciu opinii właściwych wojewodów.

2. Wody Polskie uzgadniają projekt planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza w zakresie dotyczącym żeglugi śródlądowej, z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.

3. Zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów środowiskowych, w szczególności w opracowywaniu, przeglądzie i uaktualnianiu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, Wody Polskie podają do publicznej wiadomości, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w celu zgłaszania uwag:

1) harmonogram i program prac związanych ze sporządzaniem planu, w tym zestawienie działań, które należy wprowadzić w drodze konsultacji, co najmniej na 3 lata przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy plan;

2) przegląd istotnych problemów gospodarki wodnej określonych dla danego obszaru dorzecza, co najmniej na 2 lata przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy plan;

3) kopię projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, co najmniej na rok przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy plan.

4. W terminie 6 miesięcy od dnia podania do publicznej wiadomości dokumentów, o których mowa w ust. 3, zainteresowani mogą składać, do Wód Polskich, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w tych dokumentach.

5. Udostępnienie przez Wody Polskie materiałów źródłowych wykorzystanych do opracowania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza odbywa się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6. Po zakończeniu konsultacji zgodnie z ust. 3-5, Wody Polskie przekazują projekt planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje przeglądu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

8. Do aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 319. 1. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu gospodarowania wodami na tym obszarze dorzecza.

2. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 1, nie został opracowany, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje i uzgadnia, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej plan gospodarowania wodami na części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje działania na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu gospodarowania wodami na tym międzynarodowym obszarze dorzecza.

4. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 3, nie został opracowany, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje plan gospodarowania wodami na części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uzgadnia go, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej.

5. W celu uzupełnienia planów gospodarowania wodami na międzynarodowych obszarach dorzecza, o których mowa w ust. 1 i 3, o plany gospodarowania wodami skoordynowane na poziomie zlewni, której część znajduje się na terytorium innych państw, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, może podjąć współpracę z właściwymi organami tych państw.

Art. 320. Rada Ministrów przyjmuje i aktualizuje plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia osiągnięcia celów środowiskowych oraz powszechnym charakterem tego planu.

Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym:

- 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów;
- 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
- 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych;
- 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód;
- 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.

Art. 322. Podmioty planujące podjęcie inwestycji lub działań, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 13, przekazują Wodom Polskim informacje o tych inwestycjach lub działaniach, o których mowa w art. 317 ust. 3, wraz z dokumentacją umożliwiającą ocenę spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 67 ust. 3 i 4, na rok przed terminem opracowania planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

Art. 323. 1. Zestaw działań, o którym mowa w art. 317 ust. 1 pkt 8, określa działania podstawowe i działania uzupełniające zmierzające do poprawy lub utrzymania dobrego stanu wód na obszarach dorzeczy.

2. Działania podstawowe są ukierunkowane na spełnienie minimalnych wymogów i obejmują:

- 1) działania umożliwiające wdrożenie przepisów dotyczących ochrony wód, w szczególności działania służące:
 - a) zaspokajaniu obecnych i przyszłych potrzeb wodnych w zakresie zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - b) ochronie siedlisk lub gatunków zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - c) kontroli zagrożeń wypadkami z udziałem substancji niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,

- d) właściwemu wykorzystaniu osadów ściekowych,
 - e) zapobieganiu zanieczyszczeniu wód związkami azotu pochodzącymi ze źródeł rolniczych;
 - f) zapewnienie, żeby nie wystąpił znaczny wzrost stężeń substancji priorytetowych wykazujących tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze;
- 2) działania umożliwiające wdrożenie przepisów dotyczących ochrony wód związane z ocenami oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz na obszar Natura 2000;
 - 3) działania służące wdrożeniu zasady zwrotu kosztów usług wodnych, uwzględniającej wkład wniesiony przez użytkowników wód oraz koszty środowiskowe i koszty zasobowe;
 - 4) działania służące propagowaniu skutecznego i zrównoważonego korzystania z wody w celu niedopuszczenia do zagrożenia realizacji celów środowiskowych;
 - 5) działania prewencyjne, ochronne i kontrolne, związane z ochroną wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł punktowych i obszarowych;
 - 6) działania uniemożliwiające znaczny wzrost stężeń substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114, charakteryzujących się zdolnością do akumulacji, w osadach lub organizmach żywych;
 - 7) działania podejmowane na rzecz optymalizowania zasad kształtowania zasobów wodnych i warunków korzystania z nich, w tym działania na rzecz kontroli poboru wody;
 - 8) ograniczanie poboru wód powierzchniowych i wód podziemnych, z uwzględnieniem potrzeby rejestrowania poboru wód powierzchniowych i wód podziemnych oraz rejestrowania ograniczeń poboru;
 - 9) ograniczanie sztucznego zasilania wód podziemnych, które jest dopuszczalne tylko przy założeniu, że dokonywany w tym celu pobór wody powierzchniowej lub wody podziemnej nie zagrozi osiągnięciu celów środowiskowych, ustalonych dla wód zasilanych lub zasilających;
 - 10) działania służące eliminowaniu lub ograniczaniu zanieczyszczeń ze źródeł obszarowych, w tym stanowienie przepisów prawa powszechnie obowiązującego;
 - 11) działania służące temu, aby znaczące oddziaływania na stan wód, nieobjęte działaniami wymienionymi w pkt 1-10, zostały poprzedzone przedsięwzięciami zapewniającymi utrzymanie warunków hydromorfologicznych jednolitych części wód na takim poziomie, który umożliwi osiągnięcie wymaganego stanu ekologicznego lub dobrego

potencjału ekologicznego, w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód, z zachowaniem zasady zrównoważonego rozwoju;

- 12) niewprowadzanie zanieczyszczeń bezpośrednio do wód podziemnych, rozumiane jako wprowadzanie w inny sposób niż przez przesiąkanie przez glebę i podglebie, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w odrębnych przepisach, o ile nie zagrażą one osiągnięciu celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych;
- 13) działania służące eliminowaniu substancji priorytetowych z wód powierzchniowych oraz stopniowemu ograniczaniu innych zanieczyszczeń, jeżeli mogłyby one zagrazić osiągnięciu celów środowiskowych ustalonych dla tych wód;
- 14) działania zapobiegające uwalnianiu w znaczących ilościach substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego z instalacji technicznych, a także służące zapobieganiu lub łagodzeniu skutków zanieczyszczeń niedających się przewidzieć, w tym przez stosowanie systemów wczesnego ostrzegania, a w przypadku zaistnienia niedających się przewidzieć okoliczności - niezbędne środki dla zredukowania zagrożeń dla ekosystemów wodnych.

3. Realizacja działań podstawowych nie powinna:

- 1) powodować wzrostu zanieczyszczenia wód morskich;
- 2) przyczyniać się bezpośrednio ani pośrednio do wzrostu zanieczyszczenia śródlądowych wód powierzchniowych, chyba że byłoby to z korzyścią dla środowiska jako całości.

4. Działania podstawowe, o których mowa w ust. 2 pkt 7-11, podlegają bieżącej weryfikacji i w miarę potrzeby aktualizacji.

5. Działania uzupełniające działania podstawowe są ukierunkowane w szczególności na osiągnięciu celów środowiskowych i mogą wskazywać:

- 1) środki prawne, administracyjne i ekonomiczne niezbędne do zapewnienia optymalnego wdrożenia przyjętych działań;
- 2) wynegocjowane porozumienia dotyczące korzystania ze środowiska;
- 3) działania na rzecz ograniczenia emisji;
- 4) zasady dobrej praktyki;
- 5) przywracanie i tworzenie terenów podmokłych;
- 6) działania służące efektywnemu korzystaniu z wody i ponownemu jej wykorzystaniu, przede wszystkim promowanie technologii polegających na efektywnym wykorzystaniu wody w przemyśle i oszczędzających wodę technik nawadniania;
- 7) przedsięwzięcia techniczne, badawcze, rozwojowe, demonstracyjne i edukacyjne.

6. Dla potrzeb sporządzania planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza przeprowadza się analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód, z uwzględnieniem zasady zwrotu kosztów usług wodnych oraz długoterminowych prognoz dotyczących możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie korzystania z zasobów wodnych obszarze dorzecza obejmujących śródlądowe wody powierzchniowe i podziemne, morskie wody wewnętrzne oraz wody przejściowe i przybrzeżne znajdujące się na obszarze dorzecza.

9. Działania ujęte w aktualizacjach planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza należy rozpocząć nie później niż w terminie 3 lat od dnia ogłoszenia tej aktualizacji.

Art. 324. 1. Jeżeli na podstawie wyników monitoringu wód lub innych danych, w tym danych uzyskanych w toku opracowywania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza lub jego aktualizacji minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdził, że jest zagrożone osiągnięcie celów środowiskowych:

- 1) dokonuje się analizy przyczyn tych zagrożeń i uzupełnia plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza o dodatkowe działania, w tym, jeżeli jest to uzasadnione, ustalenie bardziej restrykcyjnych środowiskowych norm jakości;
- 2) dokonuje się dodatkowego przeglądu udzielonych pozwoleń wodnoprawnych;
- 3) poddaje się przeglądowi programy monitoringu wód i w razie potrzeby dostosowuje te programy w zakresie koniecznym dla potwierdzenia osiągnięcia celów środowiskowych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje analizy przyczyny zagrożeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i uzupełnia plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza o dodatkowe działania w ramach jego kolejnej aktualizacji.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje organy właściwe do wydania pozwolenia wodnoprawnego o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych pozwoleń wodnoprawnych, wskazując przyczyny zagrożeń osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

4. Organy właściwe do udzielenia pozwolenia wodnoprawnego przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej wyniki przeglądu pozwoleń wodnoprawnych, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w terminie 6 miesięcy od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 5, wskazując pozwolenia wodnoprawne, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobieżenia zagrożeniu osiągnięcia celów środowiskowych.

5. Organy ochrony środowiska, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej poddają przeglądowi programy monitoringu wód, o których mowa

w przepisach wydanych na podstawie art. 349 ust. 1, i w razie potrzeby dostosują te programy w zakresie koniecznym dla potwierdzenia osiągnięcia celów środowiskowych.

Art. 325. Ustalenia dokumentów planistycznych, o których mowa w art. 314 pkt 1 i 2, uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województwa, planach zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Art. 326. 1. Informacje przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz na mapach ryzyka powodziowego powinny być spójne z informacjami zawartymi w dokumentach planistycznych, o których mowa w art. 314 pkt 1.

2. Opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz ich przeglądy przeprowadza się w sposób skoordynowany z analizą dokumentacji, o których mowa w art. 316 ust. 1 pkt 2, 3 i 6.

3. Opracowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz ich przeglądy przeprowadza się w sposób skoordynowany z przeglądami planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

4. Działania zapewniające udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów środowiskowych, o którym mowa w art. 318 ust. 4, przeprowadza się w sposób skoordynowany z działaniami zapewniającymi aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, o którym mowa w art. 171 ust. 10.

Art. 327. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej monitoruje realizację przez właściwe organy, jednostki organizacyjne oraz podmioty odpowiedzialne za realizację działań zawartych w:

- 1) planach gospodarowania wodami na obszarach dorzecza,
- 2) planach zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzecza,
- 3) planach przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzecza,
- 4) programach realizacji zadań Wód Polskich związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, oraz inwestycji w gospodarce wodnej.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej sprawozdania z realizacji działań wskazanych w dokumentach, o których mowa w ust 1 pkt 1-3, za rok poprzedni, w terminie do dnia 28 lutego roku następnego.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji konieczny do uwzględnienia przez poszczególne podmioty przy opracowywaniu sprawozdań, w tym zakres danych dotyczących realizacji działań, mając na względzie ustalenia planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o postępach we wdrażaniu działań, o których mowa w art. 289 ust. 1, w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 321.

Rozdział 2

System informacyjny gospodarowania wodami

Art. 328. 1. System informacyjny gospodarowania wodami jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

2. System informacyjny gospodarowania wodami składa się z rejestrów, wykazów, informatycznych baz danych, zbiorów danych przestrzennych oraz dokumentów i opracowań powstałych w wyniku realizacji ustawowych obowiązków ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz Wody Polskie, obejmujących w szczególności:

- 1) sieci hydrograficznej oraz hydrologicznych i meteorologicznych posterunków obserwacyjno-pomiarowych;
- 2) przebiegu granic obszarów zlewni, dorzeczy i regionów wodnych;
- 3) ilości i jakości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji tych wód;
- 4) ilości i jakości zasobów wód powierzchniowych;
- 5) wielkości poboru wody powierzchniowej lub podziemnej oraz wielkości zrzutów do wód według wartości rzeczywistych i informacji ze zgód wodnoprawnych;
- 6) lokalizacji źródeł zanieczyszczeń punktowych, liniowych i obszarowych, wraz z ich charakterystyką, oraz szacowanym wpływem na stan wód, w tym lokalizacją punktów zrzutu zanieczyszczeń z podaniem współrzędnych;
- 7) stanu ekologicznego lub potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego wód powierzchniowych;
- 8) obwodów rybackich;
- 9) profili wody w kąpieliskach;

- 10) pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych wydawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska dotyczących korzystania z wody;
- 11) ilości i rodzaju substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego określonych w pozwoleniach, o których mowa w pkt 10;
- 12) urządzeń wodnych;
- 13) stref ochronnych i obszarów ochronnych;
- 14) spółek wodnych;
- 15) następujących dokumentów planistycznych:
 - a) planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,
 - b) planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, o których mowa w art. 172,
 - c) planów przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy, o których mowa w art. 183,
 - d) wstępnej ocenę ryzyka powodziowego,
 - e) map zagrożenia powodziowego,
 - f) map ryzyka powodziowego;
- 16) programu ochrony wód morskich, o którym mowa w art. 159 ust. 1;
- 17) urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów, o których mowa w art. 196 ust. 1;
- 18) wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania z usług wodnych oraz o wysokości należnych opłat za usługi wodne;
- 19) wyniki oraz opis wpływu działań podjętych w celu zapobiegania chemicznemu zanieczyszczeniu wód powierzchniowych.

3. Źródłami danych do systemu informacyjnego gospodarowania wodami są w szczególności rejestry i zbiory danych prowadzone przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz Wody Polskie, a także rejestry i zbiory danych prowadzone oraz dokumenty posiadane przez następujące organy lub podmioty:

- 1) w zakresie gruntów – organy prowadzące ewidencję gruntów i budynków, o której mowa w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) w zakresie hydrologicznych i meteorologicznych posterunków obserwacyjno-pomiarowych oraz zasobów i ilości wód powierzchniowych – państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną;

- 3) w zakresie zasobów wód podziemnych, w tym ilości tych zasobów, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji tych wód – państwową służbę hydrogeologiczną;
- 4) w zakresie jakości wód powierzchniowych - właściwy organ inspekcji ochrony środowiska;
- 5) w zakresie identyfikacji lub oszacowania źródeł zanieczyszczeń punktowych, liniowych i obszarowych, poboru wody, regulacji przepływu wód, w tym przerzutów wody, zmian kierunków przepływu, zmian morfologicznych, sposobu użytkowania gruntów - organy administracji publicznej, w tym organy właściwe do wydania zgody wodnoprawnej, a także państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę hydrogeologiczną, zakłady oraz właściciele urządzeń wodnych;
- 6) w zakresie ilości i rodzaju substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego - zakłady oraz organy ochrony środowiska;
- 7) w zakresie oceny stanu ekologicznego lub potencjału ekologicznego i stanu chemicznego wód powierzchniowych i stanu chemicznego i ilościowego wód podziemnych – organy ochrony środowiska;
- 8) w zakresie oceny obszarów chronionych ustanowionych w celu ochrony ekosystemów lub gatunków, których stan bezpośrednio zależy od stanu wód – organy ochrony przyrody;
- 10) w zakresie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi - dane dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zgromadzone w ramach dokonywanej oceny obszarowej jakości wody, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków - Głównego Inspektora Sanitarnego;
- 11) w zakresie wody w kąpieliskach - klasyfikacja jakości wody w kąpielisku, pod względem spełnienia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1 - Głównego Inspektora Sanitarnego;
- 12) w zakresie zgód wodnoprawnych – organy właściwe do wydawania zgód wodnoprawnych;
- 13) w zakresie pozwoleń zintegrowanych - organy właściwe do wydawania pozwoleń zintegrowanych;
- 14) w zakresie stref ochronnych ujęć wody oraz obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych - wojewody.

4. Dane, o których mowa:

- 1) w ust. 3 pkt 10, Główny Inspektor Sanitarny przekazuje w terminie do dnia 31 października, za poprzedni rok sprawozdawczy;
- 2) w ust. 3 pkt 11, Główny Inspektor Sanitarny przekazuje w terminie do dnia 31 marca, za poprzedni rok sprawozdawczy.

5. W systemie informacyjnym gospodarowania wodami uwzględnia się także decyzje wydane na podstawie ustawy, w tym zgody wodnoprawne oraz informację o pozwoleniu wodnoprawnym, które wygasło z mocy prawa, informację o zrzeczeniu się przez zakład pozwolenia wodnoprawnego, informację o zgłoszeniach, które stały się bezprzedmiotowe, decyzje o nałożeniu obowiązków usunięcia negatywnych skutków w środowisku wynikających z wykonywania zgody wodnoprawnej lub powstałych w wyniku działalności prowadzonej niezgodnie z warunkami wynikającymi ze zgody wodnoprawnej, obowiązkach zakładu niezbędnych do kształtowania zasobów wodnych po wygaśnięciu pozwolenia wodnoprawnego, decyzje w sprawie zmiany pozwolenia wodnoprawnego albo jego ograniczenia lub cofnięcia, decyzje w sprawie legalizacji urządzeń wodnych.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji gromadzonych w systemie informacyjnym gospodarowania wodami, organizację, tryb i standardy techniczne jego prowadzenia, w tym aktualizacji, a także organizację, tryb i standardy przekazywania informacji do tego systemu.

7. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej będzie się kierował podstawowym znaczeniem systemu informacyjnego gospodarowania wodami dla prawidłowego zarządzania zasobami wodnymi i budowy infrastruktury informacji przestrzennej oraz zasadę interoperacyjności, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, a także potrzebę harmonizacji zbiorów danych katastru tego systemu, w tym zbiorów danych przestrzennych i związanych z nimi usług, z innymi zbiorami danych tworzącymi infrastrukturę informacji przestrzennej.

Art. 329. 1. System informacyjny gospodarowania wodami dla obszaru państwa, z uwzględnieniem podziału państwa na obszary dorzeczy i regiony wodne, prowadzi Wody Polskie.

2. Dla zbiorów danych objętych systemem informacyjnym gospodarowania wodami oraz dla związanych z nimi usług tworzy się metadane infrastruktury informacji przestrzennej

opisujące te zbiory i usługi zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

3. Zbiory danych objęte systemem informacyjny gospodarowania wodami prowadzi się, w tym aktualizuje w sposób zapewniający interoperacyjność na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technologicznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Wody Polskie opracowują procedury służące systematycznemu zbieraniu, aktualizowaniu i udostępnianiu danych z systemu informacyjnego gospodarowania wodami oraz zalecenia w zakresie standardów technicznych wykorzystywanych przy realizacji tych procedur.

5. Organy realizujące zadania określone w ustawie mogą, w drodze porozumień, utrzymywać wspólne elementy infrastruktury technicznej przeznaczonej do przechowywania i udostępniania zbiorów danych objętych systemem informacyjnym gospodarowania wodami mając na względzie minimalizację kosztów budowy i utrzymania tej infrastruktury oraz optymalizację dostępności do danych, ich bezpieczeństwa i jakości, a także zapewnienie ich autentyczności i integralności.

6. Wymiana informacji zawartych w systemie informacyjnym gospodarowania wodami między podmiotami właściwymi do ich zbierania odbywa się nieodpłatnie w zakresie niezbędnym do wykonywania przez te organy ich ustawowych zadań.

Art. 330. 1. Organy administracji publicznej i podmioty, o których mowa w art. 328 ust. 3, w tym zakłady oraz właściciele urządzeń wodnych, mają obowiązek nieodpłatnego przekazywania danych niezbędnych do prowadzenia systemu informacyjnego gospodarowania wodami, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 328 ust. 6.

2. Właściciel urządzenia wodnego zgłasza posiadane urządzenie wodne Wodom Polskim w celu wpisania do systemu informacyjnego gospodarowania wodami, w terminie 60 dni od dnia przystąpienia do użytkowania tego urządzenia.

3. Wpis urządzenia wodnego do systemu informacyjnego gospodarowania wodami obejmuje:

- 1) nazwę, siedzibę, adres właściciela i sposób korzystania z wód;
- 2) parametry urządzenia wodnego i jego stan techniczny;
- 3) lokalizację urządzenia wodnego, w tym nazwę lub numer obrębu ewidencyjnego z numerem lub numerami działek ewidencyjnych oraz współrzędne;

4) dane dotyczące zgody wodnoprawnej określającej warunki korzystania z wód.

4. Wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 3, właściciel urządzenia wodnego zgłasza do systemu informacyjnego gospodarowania wodami, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia tych zmian.

5. Organizator kąpieliska jest obowiązany przekazać Wodom Polskim, w celu zarejestrowania w systemie informacyjnym gospodarowania wodami, aktualny profil wody w kąpielisku w terminie 30 dni od jego sporządzenia.

Art. 331. 1. Wody Polskie prowadzą następujące zbiory danych o charakterze referencyjnym:

- 1) Mapa Podziału Hydrograficznego Polski;
- 2) Rejestr Granic Obszarów Dorzeczy i Regionów Wodnych.
- 3) Rejestr Jednolitych Części Wód Powierzchniowych w Regionie Wodnym;
- 4) Rejestr Jednolitych Części Wód Podziemnych w Regionie Wodnym.

2. Zbiory danych, o których mowa w ust. 1, prowadzi się w postaci uporządkowanych, jednolitych dla całego państwa zbiorów danych przestrzennych i opisowych.

Art. 332. 1. System informacyjny gospodarowania wodami jest udostępniany do wglądu nieodpłatnie.

2. Zbiory danych przestrzennych zawarte w systemie informacyjnym gospodarowania wodami są udostępniane w formie usług, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

3. Wody Polskie tworzą i utrzymują Hydroportal jako węzeł krajowej infrastruktury informacji przestrzennej oraz centralny punkt dostępowy do usług, o których mowa w ust. 2, oraz innych informacji z zakresu gospodarowania wodami.

4. Wody Polskie udostępniają w Hydroportalu informacje o:

- 1) ilości i jakości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji tych wód;
- 2) ilości i jakości zasobów wód powierzchniowych.

4. Wyszukiwanie informacji, sporządzanie kopii dokumentów oraz ich przesyłanie odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

5. Za przygotowanie i udostępnienie informacji w innej formie niż określona w ust. 1-4, Wody Polskie pobierają opłatę, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, art. 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6. Maksymalna opłata nie może być wyższa niż 10.000 zł, za jedną czynność wskazaną w nocie księgowej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres informacji z systemu informacyjnego gospodarowania wodami podlegających udostępnianiu na warunkach określonych w ust. 5;
- 2) sposób udostępniania i ponownego wykorzystania informacji zgromadzonych w systemie informacyjnym gospodarowania wodami;
- 3) wysokość opłat za przygotowanie i udostępnianie informacji z systemu informacyjnego gospodarowania wodami podlegających udostępnianiu na warunkach określonych w ust. 5.

8. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej uwzględni przepisy ust. 1 - 4 oraz będzie się kierować uwarunkowaniami prawnymi, którym podlegają informacje gromadzone w systemie informacyjnym gospodarowania wodami, zakresem czynności koniecznych do przygotowania informacji w żądanej formie, a także możliwościami technicznymi pozwalającymi na przygotowanie i udostępnianie danych.

9. Opłatę uiszcza się przed udostępnieniem informacji, przez wpłatę do kasy, na rachunek bankowy Wód Polskich.

10. W przypadku nieuiszczenia opłaty Wody Polskie odmawiają udostępnienia tych informacji.

11. Opłata, o której mowa w ust. 5, stanowi przychód Wód Polskich.

12. Organy administracji publicznej oraz instytuty badawcze, w celu realizacji zadań ustawowych mają bezpłatny dostęp do danych z katastru wodnego.

Rozdział 3

Kontrola gospodarowania wodami

Art. 333. Kontrola gospodarowania wodami obejmuje:

- 1) korzystanie z wód oraz przestrzeganie warunków ustalonych w zgodach wodnoprawnych;
- 2) ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w tym kontrolę przestrzegania warunków ustalonych w pozwoleniach wodnoprawnych dotyczących wprowadzania ścieków do wód, do ziemi lub urządzeń kanalizacyjnych;
- 3) decyzje wydane na podstawie ustawy;
- 4) przestrzeganie warunków utrzymywania wód oraz urządzeń wodnych;
- 5) przestrzeganie nałożonych na właścicieli gruntów obowiązków oraz ograniczeń;
- 6) przestrzeganie warunków obowiązujących w strefach ochronnych i obszarach ochronnych;
- 7) stan jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz wody w kąpieliskach;
- 8) przestrzeganie warunków obowiązujących na wałach przeciwpowodziowych oraz na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią;
- 9) stan zabezpieczenia przed powodzią oraz przebiegu usuwania skutków powodzi związanych z utrzymaniem wód oraz urządzeń wodnych;
- 10) ustawianie i utrzymywanie stałych urządzeń pomiarowych na brzegach i w wodach;
- 11) wykonywanie w pobliżu urządzeń wodnych robót lub czynności, które mogą zagrażać tym urządzeniom lub spowodować ich uszkodzenie;
- 12) usuwanie szkód związanych z ruchem zakładu górniczego w zakresie gospodarki wodnej.

Art. 334. 1. Kontrolę gospodarowania wodami wykonują:

- 1) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - w zakresie określonym w art. 333 pkt 1, 3-6 oraz 8-12,
- 2) dyrektorzy urzędów morskich - w zakresie określonym w art. 333 pkt 3 i 5 w odniesieniu do pasa technicznego

- zwani dalej "organami wykonującymi kontrolę".

2. Pracownicy urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz urzędów

morskich wykonują kontrolę gospodarowania wodami, na podstawie upoważnień udzielonych odpowiednio przez organy wykonujące kontrolę.

3. Kontrolę gospodarowania wodami w zakresie określonym w art. 333 pkt 7 wykonuje Państwowa Inspekcja Sanitarna.

4. Kontrolę gospodarowania wodami w zakresie określonym w art. 333 pkt 2 wykonuje Inspekcja Ochrony Środowiska.

5. Kontrolę gospodarowania wodami w zakresie określonym w art. 333 pkt 1, 3-6 oraz 8-12, w stosunku do Wód Polskich, wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej

Art. 335. 1. Wykonujący kontrolę, o której mowa w art. 334 ust. 1, są uprawnieni do:

- 1) wstępu wraz z pracownikami pomocniczymi, rzeczoznawcami i niezbędnym wyposażeniem przez całą dobę na teren nieruchomości, na której znajdują się urządzenia wodne lub prowadzona jest działalność związana z korzystaniem z wód;
- 2) przeprowadzania niezbędnych pomiarów lub badań lub wykonywania innych czynności kontrolnych w celu ustalenia, na terenie kontrolowanej nieruchomości, przestrzegania warunków wynikających z ustawy, a także stanu urządzeń wodnych;
- 3) utrwalania przebiegu i wyników oględzin, za pomocą aparatury i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku;
- 4) żądania wstrzymania korzystania z wód oraz powstrzymania się od wykonywania innych czynności w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla przeprowadzenia badań i pomiarów;
- 5) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 6) żądania okazywania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli;
- 7) wykonywania niezbędnych dla celów kontroli odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień i obliczeń sporządzanych na podstawie dokumentów, a w razie potrzeby żądania ich od podmiotu kontrolowanego;
- 8) sprawdzania tożsamości osób uczestniczących w kontroli;
- 9) oceny sposobu i poprawności wykonywania pomiarów dotyczących korzystania z wód przez zakład.

2. Wykonującym kontrolę, o której mowa w art. 334 ust. 1, związku z pełnieniem obowiązków służbowych, korzystają z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy

publicznych na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.).

3. Na terenach zamkniętych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 maja 1980 - Prawo geodezyjne i kartograficzne, wstęp na teren zamknięty następuje za zgodą i pod nadzorem zarządzającego tym terenem.

Art. 336. 1. Kontrolę, o której mowa w art. 334 ust. 1, przeprowadza się po okazaniu upoważnienia do jej przeprowadzenia, a jeżeli kontrolę wykonują pracownicy urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej lub Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, także legitymacji służbowej.

2. Upoważnienie do przeprowadzania kontroli o której mowa w art. 334 ust. 1, powinno zawierać:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie organu wykonującego kontrolę;
- 3) imię i nazwisko, stanowisko służbowe osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli, a jeżeli kontrolę wykonują pracownicy urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej lub Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie także numer legitymacji służbowej;
- 4) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 5) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 6) pouczenie kontrolowanego o jego prawach i obowiązkach;
- 7) datę i miejsce wystawienia upoważnienia.

3. Upoważnienie do przeprowadzania kontroli o której mowa w art. 334 ust. 1, przedsiębiorcy powinno dodatkowo zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 2) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli.

4. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1 pkt 1 i 2, pracownicy urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie są uprawnieni do jej przeprowadzania, bez uprzedzenia i o każdej porze, po okazaniu legitymacji służbowej.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, kontrolowanemu należy niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia podjęcia kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1 pkt 1 i 2, doręczyć upoważnienie do przeprowadzenia tej kontroli.

6. Kontrolę, o której mowa w art. 334 ust. 1, w tym kontrolę przedsiębiorcy na terenie jego przedsiębiorstwa, można przeprowadzić bez udziału kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, w obecności innego pracownika kontrolowanego lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny. Przepis art. 335 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

7. Funkcjonariusz publiczny ma obowiązek uczestniczyć w kontroli, o której mowa w ust. 6.

Art. 337. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej, o której mowa w art. 336 ust. 1, zapewniając możliwość identyfikacji organu wykonującego kontrolę i osób wykonujących kontrolę.

Art. 338. Kontrolowany, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych, jest obowiązany umożliwić przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1, w szczególności dokonanie czynności, o których mowa w art. 335.

Art. 339. 1. Z czynności kontrolnych sporządza się protokół kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1, którego jeden egzemplarz doręcza się kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli podpisują:

- 1) organy wykonujące kontrolę albo ich upoważnieni pracownicy;
- 2) kontrolowany albo upoważniony przedstawiciel kontrolowanego, którzy mogą wnieść do protokołu kontroli umotywowane zastrzeżenia i uwagi.

3. W przypadku odmowy podpisania protokołu kontroli przez kontrolowanego albo jego upoważnionego przedstawiciela, czyni się o tym wzmiankę w protokole kontroli, a odmawiający podpisu może w terminie 7 dni przedstawić swoje stanowisko na piśmie organowi wykonującemu kontrolę.

4. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podjęcia środków prawnych przewidzianych w ustawie.

Art. 340. 1. Na podstawie ustaleń kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1, organ wykonujący kontrolę, może:

- 1) wydać kontrolowanemu zarządzenie pokontrolne;

- 2) wystąpić do właściwego organu z wnioskiem o wszczęcie postępowania administracyjnego przewidzianego przepisami ustawy;
- 3) wystąpić do właściwego organu o dopuszczenie do udziału w toczącym się postępowaniu na prawach strony.
- 4) wymierzyć grzywnę w drodze mandatu.

2. Kontrolowany, w terminie wyznaczonym w zarządzeniu pokontrolnym, jest obowiązany powiadomić organ wykonujący kontrolę o realizacji zaleceń wskazanych w tym zarządzeniu.

3. Organ wykonujący kontrolę może wystąpić z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania wobec osób odpowiedzialnych za dopuszczenie do uchybień i powiadomienie, w określonym terminie, o wynikach tego postępowania i podjętych działaniach.

Art. 341. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej oraz Wody Polskie współdziałają w wykonywaniu czynności kontrolnych z innymi organami kontroli, organami administracji publicznej, organami obrony cywilnej oraz organizacjami społecznymi.

2. Współdziałanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) rozpatrywanie wniosków o przeprowadzenie kontroli;
- 2) bezpłatne udzielanie informacji lub udostępnianie dokumentów lub danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli;
- 3) przekazywanie właściwym organom administracji publicznej informacji o wynikach przeprowadzonych kontroli oraz działań pokontrolnych;
- 4) wymianę informacji o wynikach kontroli;
- 5) współpracę ze Strażą Graniczną w wykonywaniu kontroli w strefie nadgranicznej.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób współpracy ze Strażą Graniczną, o której mowa w ust. 2 pkt 5, uwzględniając zakres współpracy oraz zakres wykonywanej kontroli.

Art. 342. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej albo Wody Polskie, wzywają zakład do usunięcia, w określonym terminie, zanieczyszczeń w zakresie gospodarki wodnej, w wyniku których może powstać stan zagrażający życiu lub zdrowiu ludzi albo zwierząt bądź środowisku, albo prawnie chronionemu interesowi osób trzecich.

2. Jeżeli zaniedbania zakładu nie zostaną usunięte w określonym terminie, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może wydać decyzję o unieruchomieniu zakładu lub jego części, do czasu usunięcia zaniedbań.

3. Podjęcie wstrzymanej działalności może nastąpić za zgodą organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego po stwierdzeniu, że usunięto zaniedbania, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się, jeżeli zaniedbania, o których mowa w ust. 1, dotyczą wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.

5. Jeżeli zakład działa bez wymaganej prawem zgody wodnoprawnej minister właściwy do spraw gospodarki wodnej albo Wody Polskie, na podstawie ustaleń kontroli mogą, w drodze decyzji, zakazać korzystania z wód. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 343. 1. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w ramach kontroli urzędowej, dokonują:

- 1) oceny jakości wody w kąpielisku pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1:
 - a) bieżącej,
 - b) sezonowej;
- 2) klasyfikacji jakości wody w kąpielisku pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1, określając ją jako:
 - a) niedostateczną,
 - b) dostateczną,
 - c) dobrą,
 - d) doskonałą
- 3) bieżącą ocenę jakości wody w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli pod względem spełnienia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1.

2. Kontrola urzędowa obejmuje:

- 1) wyznaczenie punktów pobierania próbek wody z kąpieliska do badań;
- 2) pobieranie, transport i badanie próbek wody z kąpieliska metodami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 3, przed sezonem oraz w przypadku zaistnienia sytuacji mogącej powodować pogorszenie jakości wody w kąpielisku;

- 3) ocenę prowadzonej kontroli wewnętrznej;
- 4) ocenę i klasyfikację jakości wody w kąpielisku;
- 5) w przypadku kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3, kontrola obejmuje wyłącznie wyznaczenie punktów pobierania próbek wody z miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli do badań oraz pobieranie, transport i badanie próbek wody z tego miejsca metodami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 3, w przypadku zaistnienia sytuacji mogącej powodować pogorszenie jakości wody w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpeli.

3. Organizator kąpieliska jest obowiązany do prowadzenia kontroli wewnętrznej.

4. W ramach prowadzonej kontroli wewnętrznej organizator kąpieliska:

- 1) ustala do dnia 1 czerwca w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym harmonogram pobrania próbek wody z kąpieliska w sezonie kąpielowym, zwany dalej „harmonogramem pobrania próbek”;
- 2) systematycznie wizualnie nadzoruje wodę w kąpielisku i wodę zasilającą kąpielisko pod kątem występowania zanieczyszczeń niekorzystnie wpływających na jakość wody i stanowiących zagrożenie zdrowia kąpiących się osób;
- 3) pobiera próbki wody w kąpielisku w punktach ustalonych z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym;
- 4) pobiera dodatkowe próbki wody w kąpielisku w terminie 7 dni po ustaniu krótkotrwałego zanieczyszczenia;
- 5) wykonuje badanie wody z kąpieliska, w zakresie i metodami zgodnymi z przepisami wydanymi na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 2 i 3;
- 6) dokumentuje i niezwłocznie przekazuje państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu wyniki badania wody w terminie nie dłuższym niż 3 dni od otrzymania wyniku badania;
- 7) informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o wystąpieniu zmian, które mogłyby mieć wpływ na pogorszenie jakości wody w kąpielisku, oraz o każdym zawieszeniu harmonogramu pobrania próbek w ramach kontroli wewnętrznej i jego przyczynach;
- 8) informuje kąpiące się osoby o jakości wody w kąpielisku i zaleceniach organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 9) nieodpłatnie przekazuje do Głównego Inspektoratu Sanitarnego profil wody w kąpielisku w formie papierowej lub elektronicznej za pośrednictwem internetowego

serwisu kąpieliskowego, o którym mowa w art. 315 ust. 3, przed otwarciem sezonu kąpielowego.

Art. 344. 1. Harmonogram pobrania próbek uwzględnia terminy pobierania i analizy 1 próbki pobranej nie wcześniej niż 10 dni przed sezonem kąpielowym oraz nie mniej niż 3 próbek w sezonie kąpielowym, w okresie funkcjonowania kąpieliska, tak aby przerwa między badaniami nie przekraczała miesiąca.

2. W odniesieniu do kąpieliska, w którym sezon kąpielowy nie przekracza 8 tygodni, harmonogram pobrania próbek uwzględnia terminy pobierania i analizy 1 próbki pobranej nie wcześniej niż 10 dni przed sezonem kąpielowym oraz nie mniej niż 2 próbek w sezonie kąpielowym, w okresie funkcjonowania kąpieliska, tak aby przerwa między badaniami nie przekraczała miesiąca.

3. Stosowanie harmonogramu pobrania próbek może zostać zawieszono w przypadku wystąpienia sytuacji wyjątkowej, będącej zdarzeniem mającym niekorzystny wpływ na jakość wody w kąpielisku, o prawdopodobieństwie występowania mniejszym niż raz na cztery lata. Niezwłocznie po ustaniu sytuacji wyjątkowej należy powrócić do stosowania obowiązującego harmonogramu pobrania próbek i uzupełnić brakujące próbki nowymi.

4. W przypadku zawieszenia stosowania harmonogramu pobrania próbek właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny sporządza sprawozdanie, przedstawiając przyczyny zawieszenia, i przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, celem przekazania wraz ze sprawozdaniem rocznym Komisji Europejskiej.

Art. 345. 1. W przypadku stwierdzenia w wyniku przeprowadzonej kontroli wewnętrznej lub urzędowej, że woda w kąpielisku nie spełnia wymagań, w szczególności wystąpienia krótkotrwałego zanieczyszczenia lub nadmiernego zakwitnięcia sinic, państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny zobowiązuje organizatora do ustalenia przyczyny zanieczyszczenia i podjęcia działań dla ochrony zdrowia ludzkiego i poprawy jakości wody.

2. Państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny podejmuje działania mające na celu ochronę zdrowia ludzkiego i w razie konieczności wprowadza zakaz kąpielowania w danym sezonie kąpielowym albo tymczasowy zakaz kąpielowania, zawiadamia organizatora kąpieliska i właściwego miejscowo wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w celu niezwłocznego rozpowszechnienia informacji o wprowadzonym zakazie za pomocą

środków masowego przekazu oraz organizatora w celu zamieszczenia takiej informacji w miejscu oznaczenia kąpieliska oraz w jego pobliżu.

3. Państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny wprowadza stały zakaz kąpeli, w przypadku gdy jakość wody w kąpielisku została zaklasyfikowana jako niedostateczna w 5 kolejnych sezonach kąpielowych.

4. W przypadku kąpielisk zlokalizowanych w częściach wód przekraczających granicę państwa lub zlokalizowanych przy niej, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny informuje o działaniach podjętych zgodnie z ust. 2 również wojewodę, celem zawiadomienia odpowiednich władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1-4, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organizator kąpieliska przekazują społeczeństwu informacje dotyczące jakości wody w kąpielisku w sposób niebudzący wątpliwości co do stwierdzonych zagrożeń.

Art. 346. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane uzyskane w wyniku kontroli jakości wody w kąpielisku.

2. Główny Inspektor Sanitarny sporządza po sezonie kąpielowym sprawozdanie o jakości wody w kąpieliskach i przekazuje je corocznie do dnia 31 grudnia Komisji Europejskiej wraz z informacją o podjętych środkach zarządzania oraz przypadkach i przyczynach zawieszenia stosowania harmonogramu pobrania próbek w ramach kontroli wewnętrznej.

3. Państwowa Inspekcja Sanitarna prowadzi i aktualizuje internetowy serwis kąpieliskowy zawierający informacje dotyczące kąpielisk, w szczególności:

- 1) wykaz kąpielisk;
- 2) klasyfikację wody w każdym kąpielisku na przestrzeni ostatnich trzech lat oraz profilu wody w kąpielisku, włączając wyniki kontroli przeprowadzone na podstawie art. 343 ust. 1 i 4;
- 3) bieżącą ocenę jakości wody w kąpielisku;
- 4) informację o zakazie kąpeli wraz ze wskazaniem przyczyn zakazu oraz informację o innych zaleceniach dotyczących jakości wody;
- 5) ogólny opis wody w kąpielisku, sporządzony w oparciu o profil wody w kąpielisku, przedstawiony w języku nietechnicznym;

- 6) informacje o:
 - a) możliwości występowania krótkotrwałych zanieczyszczeń,
 - b) liczbie dni, w których kąpiel była zakazana w czasie poprzedniego sezonu kąpielowego, z uwagi na takie zanieczyszczenie,
 - c) ostrzeżeniu o każdym takim występującym lub przewidywanym zanieczyszczeniu – w przypadku wód w kąpieliskach, w których można spodziewać się wystąpienia krótkotrwałych zanieczyszczeń;
- 7) dane o rodzaju oraz spodziewanym czasie trwania sytuacji wyjątkowej, której występowania nie przewiduje się przeciętnie częściej niż raz na cztery lata.

4. Organizator kąpieliska załącza do internetowego serwisu kąpieliskowego profil wody w kąpielisku oraz wprowadza dane o temperaturze wody, temperaturze powietrza i sile wiatru.

Art. 347. 1. Badanie pobranych próbek wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli mogą wykonywać:

- 1) laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub
- 2) laboratoria o udokumentowanym systemie jakości prowadzonych badań wody, zatwierdzonym przez Państwową Inspekcję Sanitarną.

2. Udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody powinien być zgodny z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC-17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” lub innymi równorzędnymi normami przyjętymi na poziomie międzynarodowym.

3. Zatwierdzenie, o którym mowa ust. 1 pkt 2, jest dokonywane każdego roku przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, na podstawie:

- 1) zaświadczenia potwierdzającego przeszkolenie przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej osób pobierających próbki wody do badań albo certyfikatu laboratorium w zakresie pobierania próbek wody;
- 2) wykazu badań prowadzonych przez laboratorium oraz dokumentacji potwierdzającej poprawność badań, o których mowa w ust 4;
- 3) zestawienia wyników i oceny badań biegłości, wykonanych nie później niż dwa lata od dnia wystąpienia o zatwierdzenie.

4. Określa się dwustopniowy system zapewnienia jakości badań obejmujący:

- 1) wewnętrzną kontrolę jakości wyników badań;

2) zewnętrzną kontrolę jakości wyników badań realizowaną przez udział w badaniach biegłości.

5. W przypadku zmiany wydania normy PN-EN ISO/IEC-17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”, zatwierdzenie, o którym mowa ust. 1 pkt 2, wykonywane jest zgodnie z normą obowiązującą w momencie wykonania badań biegłości.

6. Organizator badań biegłości powinien postępować zgodnie z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC 17043 „Ocena zgodności - Ogólne wymagania dotyczące badania biegłości”.

7. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny może dokonać kontroli laboratorium przed zatwierdzeniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w zakresie zgodności systemu jakości prowadzonych badań z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC-17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” lub innymi równorzędnymi normami przyjętymi na poziomie międzynarodowym.

Rozdział 4

Monitoring wód

Art. 348. 1. Monitoring wód ma na celu pozyskanie informacji o stanie:

- 1) wód powierzchniowych i stanie wód podziemnych oraz wód obszarów chronionych na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61;
- 2) wód morskich na potrzeby oceny osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich oraz bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich.

2. Badania i oceny stanu wód powierzchniowych, stanu wód podziemnych, wód morskich oraz stanu wód obszarów chronionych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska.

3. Organy inspekcji ochrony środowiska badania wód powierzchniowych w zakresie elementów biologicznych, fizykochemicznych oraz chemicznych, w tym substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114, w matrycy będącej wodą.

4. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów hydrologicznych i morfologicznych i przekazuje

wyniki tych badań ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej, Wodom Polskim, organom inspekcji ochrony środowiska, organom ochrony przyrody, a także wszystkim podmiotom wykonującym na zamówienie tych organów i podmiotów prace na potrzeby opracowania oceny stopnia osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, oceny stanu wód powierzchniowych, oceny stanu wód podziemnych oraz oceny stanu obszarów chronionych.

5. Organ inspekcji ochrony środowiska prowadzi obserwacje elementów hydromorfologicznych na potrzeby oceny stanu ekologicznego.

6. Organ inspekcji ochrony środowiska prowadzi badania wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych i chemicznych, a także w zakresie bioakumulacji substancji priorytetowych oraz oceny stanu ichtiofauny, dodatkowo, jeżeli jest to uzasadnione specyfiką badań, wykonuje badania, o których mowa w ust. 3 i 5.

7. Państwowa służba geologiczna, o której mowa w art. 162 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r., wykonuje badania i ocenę jakości osadów dennych rzek i jezior.

8. W uzasadnionych przypadkach organ inspekcji ochrony środowiska wykonuje, uzupełniające badania osadów dennych rzek i jezior w zakresie elementów fizykochemicznych.

9. Państwowa służba hydrogeologiczna wykonuje badania i ocenia stan wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych i ilościowych.

10. W uzasadnionych przypadkach organ inspekcji ochrony środowiska wykonuje, uzupełniające badania wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych.

11. Organ inspekcji ochrony środowiska, na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3, 5 i 6, oraz z wykorzystaniem wyników badań, o których mowa w ust. 4, oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych dla obszaru województwa, z uwzględnieniem wód przejściowych i przybrzeżnych.

12. Organ inspekcji ochrony środowiska dokonuje, na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3-6, 8 i 10-12, oraz wyników ocen, o których mowa w ust. 9, oceny stanu wód na obszarach dorzeczy.

13. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, organ inspekcji ochrony środowiska, organ ochrony przyrody i Główny Inspektor Sanitarny ustalają, w drodze porozumienia, rodzaj, zakres i sposób nieodpłatnego przekazywania informacji niezbędnych dla działań związanych z monitoringiem i oceną stanu wód oraz gospodarowaniem wodami.

14. Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi monitoring wód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, współpracując z organami administracji morskiej oraz organami administracji rybołówstwa morskiego.

15. Sprawujący nadzór nad obszarami przeznaczonymi do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionymi w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, sporządza ocenę tych obszarów, na podstawie badań własnych przedmiotów ochrony zależnych od stanu wód oraz wyników monitoringu, o którym mowa w ust. 2.

16. Właściciele ujęć wód zaopatrujących nie mniej niż 10000 osób prowadzą badania wody surowej w celu sporządzenia oceny przydatności wody do poboru na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia.

17. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dokonują ocen obszarowych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

18. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dokonują oceny jakości wody w kąpielisku, o której mowa w art. 343 ust. 1, oraz w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli, o której mowa w art. 41 ust. 2, pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1.

19. Oceny, o których mowa w ust. 14 - 17, stanowią wypełnienie dodatkowych wymagań ustanowionych dla spełnienia celów środowiskowych dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 16 pkt 30 lit. a, lit. c oraz lit. e.

20. Wody Polskie dokonują oceny stanu wód w dorzeczach, z uwzględnieniem oceny, o której mowa w ust. 11 oraz 14-17, na potrzeby oceny stopnia osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61.

Art. 349. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, formy i sposób prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, w tym:

1) dla wód powierzchniowych:

- a) rodzaje monitoringu i cele ich ustanowienia,
- b) kryteria wyboru jednolitych części wód do monitorowania,
- c) rodzaje punktów pomiarowo-kontrolnych i kryteria ich wyznaczania,

- d) zakres i częstotliwość prowadzonych badań dla poszczególnych elementów klasyfikacji stanu ekologicznego i chemicznego jednolitych części wód w ciekach naturalnych, jeziorach i innych naturalnych zbiornikach wodnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych typów wód, a w przypadku stanu chemicznego z uwzględnieniem rodzajów matrycy lub taksonu rozumianego jako jednostka systematyki organizmów, w tym fauny i flory ekosystemów wodnych,
 - e) zakres prowadzonych badań dla poszczególnych elementów klasyfikacji potencjału ekologicznego i stanu chemicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, a w przypadku stanu chemicznego z uwzględnieniem rodzajów matrycy lub taksonu,
 - f) metodyki referencyjne oraz warunki zapewnienia jakości pomiarów i badań,
 - g) liczbę, kryteria wyboru punktów pomiarowo-kontrolnych oraz zakres i częstotliwość badania substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych w liście obserwacyjnej;
- 2) dla wód podziemnych:
- a) rodzaje monitoringu i cele ich ustanowienia,
 - b) kryteria wyboru jednolitych części wód do monitorowania,
 - c) kryteria wyznaczania punktów pomiarowo-kontrolnych,
 - d) zakres i częstotliwość monitoringu,
 - e) metodyki referencyjne oraz warunki zapewnienia jakości monitoringu.

2. Wydając rozporządzenie minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, będzie się kierował wynikami wyznaczania jednolitych części wód oraz ustaleniami zawartymi w dokumentacji, o której mowa w art. 316 ust. 1 i 2.

Art. 350. 1. Organ inspekcji ochrony środowiska opracowuje program monitoringu wód morskich zawierający wykaz stanowisk badań monitoringowych z przyporządkowaniem im zakresu i częstotliwości prowadzenia pomiarów i badań oraz metodyk referencyjnych lub warunków zapewnienia jakości pomiarów i badań dla poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1.

2. Przy opracowywaniu programu monitoringu wód morskich bierze się pod uwagę potrzebę:

- 1) uwzględnienia ustaleń zawartych we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich;

- 2) potrzebą prowadzenia monitoringu wód morskich w sposób skoordynowany i spójny w regionie Morza Bałtyckiego;
- 3) dostarczania informacji pozwalających na bieżącą ocenę stanu środowiska wód morskich oraz na określenie działań pozostających do podjęcia i postępów działań już podjętych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich, zgodnie ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich oraz z zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich;
- 4) zapewniania generowania informacji umożliwiających identyfikację odpowiednich wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, dla celów środowiskowych dla wód morskich;
- 5) informacji umożliwiających ocenę skuteczności działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich;
- 6) zapewniania identyfikacji przyczyny zmian stanu środowiska wód morskich oraz podjęcia możliwych działań korygujących mających na celu przywrócenie dobrego stanu środowiska wód morskich, w przypadku stwierdzenia odstępstw od dobrego stanu środowiska wód morskich;
- 7) dostarczania informacji o substancjach szczególnie szkodliwych występujących w gatunkach przeznaczonych do spożycia przez ludzi z obszarów połowów komercyjnych;
- 8) uwzględniania badań zapewniających uzyskanie informacji, czy działania korygujące, o których mowa w pkt 4, przyniosą oczekiwane zmiany stanu środowiska wód morskich i nie będą miały niepożądanych skutków ubocznych;
- 9) zapewniania porównywalności i możliwości wykonywania zbiorczych ocen stanu środowiska wód morskich w regionie Morza Bałtyckiego;
- 10) opracowywania specyfikacji technicznych i ujednoczonych metod monitorowania stanu środowiska wód morskich w sposób zapewniający porównywalność informacji o stanie środowiska wód morskich na poziomie Unii Europejskiej;
- 11) zapewniania, w zakresie, w jakim jest to możliwe, zgodności programu monitoringu wód morskich z programami opracowywanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego oraz państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego, w tym przy wykorzystaniu najbardziej odpowiednich dla regionu Morza Bałtyckiego wytycznych dotyczących monitorowania stanu środowiska wód;

- 12) uwzględniania oceny zmian cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1, a także, w razie konieczności, nowych i przyszłych zagrożeń ekosystemów morskich;
- 13) uwzględniania właściwości fizycznych, chemicznych, hydromorfologicznych i biologicznych wód morskich, typów siedlisk oraz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2, w tym ich naturalnej zmienności, jak również potrzebę przeprowadzenia oceny postępów w realizacji celów środowiskowych dla wód morskich z zastosowaniem wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz ich granicznych i docelowych punktów odniesienia - o ile zostały ustalone;
- 14) uwzględniania oceny stanu środowiska i programów monitoringu realizowanych na podstawie przepisów odrębnych, w tym monitoringu przyrodniczego różnorodności biologicznej, o którym mowa w art. 112 ustawy o ochronie przyrody;
- 15) uwzględniania właściwości i oddziaływania o charakterze transgranicznym na stan środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego.

3. Organ inspekcji ochrony środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu programu monitoringu wód morskich, zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej jednostki zapewniającej obsługę organu ochrony środowiska, w celu zgłoszenia uwag, projekt programu monitoringu wód morskich.

4. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu programu monitoringu wód morskich na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej zainteresowani mogą składać, do właściwego organu inspekcji ochrony środowiska, uwagi, w formie pisemnej lub elektronicznej, do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.

5. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o sposobie i zakresie uwzględnienia uwag do projektu programu monitoringu wód morskich.

6. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 3-5, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska przekazuje program monitoringu wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej program monitoringu wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Program monitoringu wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.

8. Program monitoringu wód morskich jest wdrażany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia jego przedłożenia Komisja Europejska nie odrzuci programu monitoringu wód morskich w całości albo w części.

9. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci program monitoringu wód morskich w części, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje poprawiony program monitoringu wód morskich, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej.

10. Do poprawionego programu monitoringu wód morskich stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1, 2, 7 i 8.

11. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci program monitoringu wód morskich w całości, opracowuje się nowy program monitoringu wód morskich zgodnie z ust. 1-8.

12. Program monitoringu wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.

13. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach programu monitoringu wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

14. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji programu monitoringu wód morskich.

15. Przepisy ust. 1-11 stosuje się odpowiednio do aktualizacji programu monitoringu wód morskich.

Art. 351. 1. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska udostępnia Komisji Europejskiej dane i informacje wykorzystane do opracowania programu monitoringu wód morskich oraz uzyskane przy jego opracowaniu, zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

2. Nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia udostępnienia Komisji Europejskiej danych i informacji, o którym mowa w ust. 1, organ inspekcji ochrony środowiska udostępnia te dane i informacje również Europejskiej Agencji Środowiska, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do danych i informacji wykorzystanych do aktualizacji programu monitoringu wód morskich oraz uzyskanych przy jego aktualizacji.

DZIAŁ VIII

WŁADZA WODNA

Rozdział 1

Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej

Art. 352. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jest naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach gospodarowania wodami.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej składa Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej, co dwa lata, nie później niż do dnia 30 sierpnia, informację o gospodarowaniu wodami dotyczącą:

- 1) stanu zasobów wodnych państwa i stanu ich wykorzystywania;
- 2) realizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy;
- 3) współpracy międzynarodowej na wodach granicznych oraz wykonywania umów w tym zakresie;
- 4) realizacji zadań w zakresie utrzymywania wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną;
- 5) prowadzonych inwestycji;
- 6) realizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym, planów przeciwdziałania skutkom suszy oraz stanu ochrony ludności i mienia przed powodzią oraz suszą.

Art. 353. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej kształtuje kierunki polityki wodnej państwa.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej koordynuje realizację zadań publicznych w gospodarce wodnej, w szczególności:

- 1) wydaje Prezesowi Wód Polskich wytyczne i polecenia dotyczące sposobu realizacji zadań oraz żąda przekazania informacji w tym zakresie, wskazując termin ich przekazania, nie dłuższy niż 3 miesiące i nie krótszy niż 14 dni;
- 2) akceptuje przygotowane przez Prezesa Wód Polskich propozycje dotyczące sposobu realizacji zadań w zakresie inwestycji.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wykonuje obowiązki informacyjne i sprawozdawcze wobec Komisji Europejskiej w zakresie określonym w ustawie.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wykonuje obowiązki wynikające z umów międzynarodowych dotyczących gospodarki wodnej.

Art. 354. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w celu zapewnienia sprawnej realizacji zadań, może tworzyć delegatury urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Art. 355. 1. Z zastrzeżeniem art. 262 ust. 5 i 6, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej nadzoruje Wody Polskie.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, polega w szczególności na:

- 1) dokonaniu oceny okresowej Prezesa Wód Polskich;
- 2) dokonywaniu rocznej oceny działalności Wód Polskich;
- 1) zatwierdzaniu planu finansowego oraz rocznych planów działalności;
- 2) zatwierdzaniu programów realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną oraz inwestycji w gospodarce wodnej oraz ich zmian;
- 3) zatwierdzaniu programów realizacji inwestycji w gospodarce wodnej;
- 4) zatwierdzaniu sprawozdań z realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną oraz inwestycji w gospodarce wodnej;
- 5) zatwierdzaniu planów kontroli w jednostkach organizacyjnych Wód Polskich;
- 6) poleceniu przeprowadzenia w jednostkach organizacyjnych Wód Polskich kontroli nieujętych w planie kontroli.

Art. 356. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej oraz podległe temu ministrowi organy administracji żeglugi śródlądowej pełnią funkcje inwestora w zakresie budowy i modernizacji śródlądowych dróg wodnych.

Art. 357. 1. Oceny okresowej Prezesa Wód Polskich, zwanej dalej „oceną okresową”, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje w terminie do dnia 30 września roku następującego po roku, którego dotyczy ocena.

2. Ocena okresowa ma na celu w szczególności przekazanie Prezesowi Wód Polskich informacji na temat skuteczności, jakości i celowości podejmowanych przez niego działań, oczekiwań dotyczących efektów i jakości pracy oraz preferowanych kierunków rozwoju.